

SENAT RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Zapis stenograficzny
(1218)

147. posiedzenie
Komisji Gospodarki
i Finansów Publicznych
w dniu 25 marca 2004 r.

V kadencja

Porządek obrad:

1. Rozpatrzenie ustawy – Prawo celne.
2. Rozpatrzenie ustawy – Przepisy wprowadzające ustawę – Prawo celne.
3. Rozpatrzenie ustawy o zmianie ustawy – Ordynacja podatkowa oraz o zmianie ustawy o kontroli skarbowej.
4. Rozpatrzenie ustawy o zmianie ustawy o restrukturyzacji niektórych należności publicznoprawnych od przedsiębiorców.
5. Rozpatrzenie ustawy o zmianie ustawy o dopłatach do oprocentowania niektórych kredytów bankowych.
6. Rozpatrzenie ustawy o zmianie ustawy o finansach publicznych oraz ustawy o uruchamianiu środków pochodzących z Sekcji Gwarancji Europejskiego Funduszu Orientacji i Gwarancji Rolnej.
7. Rozpatrzenie ustawy o zmianie ustawy o ochronie konkurencji i konsumentów oraz o zmianie niektórych innych ustaw.
8. Rozpatrzenie ustawy o zmianie ustawy o ochronie niektórych praw konsumentów oraz o odpowiedzialności za szkodę wyrządzoną przez produkt niebezpieczny.

(Początek posiedzenia o godzinie 11 minut 01)

(Posiedzeniu przewodniczy zastępca przewodniczącego Genowefa Ferenc)

Zastępca Przewodniczącego Genowefa Ferenc:

Serdecznie witam państwa senatorów. Witam również zaproszonych gości. Dzisiejsze posiedzenie rozpoczynamy od rozpatrzenia ustawy – Prawo celne. Rząd reprezentuje pan minister Wiesław Czyżowicz.

Bardzo proszę, Panie Ministrze, o przedstawienie ogólnych założeń ustawy, z tym że proponowałabym, aby powiedzieć, co nowego ta ustawa wnosi, i jednocześnie zaznaczyć, dlaczego w tej chwili przyjmujemy całą nową ustawę, mimo że w ostatnim czasie, gdy dostosowywaliśmy prawo celne do prawa unijnego, byliśmy zapewniani, że są to już ostatnie dostosowania.

Bardzo proszę.

**Podsekretarz Stanu w Ministerstwie Finansów
Wiesław Czyżowicz:**

Pani Przewodnicząca, dziękuję serdecznie.

Pani Senator i Panowie Senatorowie! Na wstępie chciałbym prosić, żebyśmy rozpatrywali łącznie obydwie te ustawy, czyli prawo celne i przepisy wprowadzające, dlatego że one stanowią w zasadzie jedność. Tak robiliśmy też poprzednio i chciałbym, żeby...

Zastępca Przewodniczącego Genowefa Ferenc:

Bardzo proszę. Ale, Panie Ministrze, jeszcze moment...

Kto z państwa senatorów zechciałby ewentualnie referować tę ustawę, być sprawozdawcą?

(Wypowiedź poza mikrofonem)

Bardzo proszę, pan senator Mąsior.

(Wypowiedź poza mikrofonem)

Tak obydwie.

**Podsekretarz Stanu w Ministerstwie Finansów
Wiesław Czyżowicz:**

Dlaczego złożyłem wniosek, żeby rozpatrywać obydwie ustawy łącznie? Właśnie po to, żeby łącznie odpowiedzieć na pytanie pani przewodniczącej. Zapewnienia o tym, że nasze prawo celne dotychczas funkcjonujące jest w pełni zharmonizowane lub prawie

w pełni zharmonizowane z prawem unijnym, są prawdziwe. Ale ze względu na wejście Polski do Unii Europejskiej z dniem 1 maja podstawy prawne, jakie wiążą nas w obrocie towarowym z zagranicą, przestają być właściwe. Z powodu tego, iż w gestii Unii Europejskiej znajduje się polityka handlowa i polityka celna, na którą składają się regulacje prawne w postaci trzech elementów: Kodeksu Celnego Unii Europejskiej, przepisów wprowadzających tenże kodeks Unii Europejskiej i narodowego ustawodawstwa, konieczne okazuje się przyjęcie narodowych regulacji związanych z obrotem towarowym, tych, które dotyczą spraw nieobjętych przepisami unijnymi, a więc takich, których określenie jest oddane państwom narodowym, poczynając od art. 5 kodeksu unijnego, dotyczącego na przykład przedstawicielstwa w postępowaniu w sprawach celnych, poprzez szczegółowe zagadnienia dotyczące zwolnień celnych, a kończąc na takich zagadnieniach, jak postępowanie w sprawach celnych czy wykorzystywanie narodowego prawa na przykład administracyjnego, karnego czy karnego skarbowego. To są podstawowe przyczyny przyjmowania przez nasz kraj tych rozwiązań, które zawarte zostały w ustawie – Prawo celne i ustawie – Przepisy wprowadzające prawo celne. To najkrótsza prezentacja strony formalnej.

Od strony interesu narodowego zaś, bo komisja jest również komisją od gospodarki narodowej, są to regulacje, które mają ułatwić naszym przedsiębiorcom dokonywanie tego obrotu przez zastosowanie wszystkich możliwych preferencji zawartych w prawie unijnym i uszczegółowionych w naszym prawie.

Są to też regulacje, które pozostawiając w naszej gestii rozwiązania, pozwalają nam na rozszerzenie zakresu funkcjonowania służby celnej, co znalazło odzwierciedlenie w poprzednio przyjmowanych ustawach, takich jak ustawa o wojewódzkich kolegiach skarbowych.

I wreszcie ostatnia sprawa: szeroka gama zwolnień celnych, które są w innych aktach unijnych, przede wszystkim w akcie zatytułowanym „Zwolnienia celne” – to jest rozporządzenie nr 918 z 1983 r. Szeroki zakres zwolnień był u nas w prawie celnym, a teraz musi się znaleźć w innym akcie, bardziej uszczegółowionym, bo u nas było to rozproszone w wielu innych aktach.

Generalnie rzecz biorąc, przyjęcie tych dwóch aktów pozwoli nam na lepsze zabezpieczenie interesu narodowego, a równocześnie wykorzystywanie w pełni tych możliwości, które tkwią w ustawodawstwie unijnym bezpośrednio stosowalnym w naszym systemie prawnym, bo akurat i kodeks, i przepisy wykonawcze mają rangę rozporządzenia unijnego i wchodzi do naszego systemu prawnego natychmiast.

To tyle w bardzo syntetycznym ujęciu.

Zastępca Przewodniczącego Genowefa Ferenc:

Dziękuję bardzo panu ministrowi.

Bardzo proszę Biuro Legislacyjne o przedstawienie stanowiska.

Główny Specjalista do spraw Legislacji w Biurze Legislacyjnym w Kancelarii Senatu Roman Kapeliński:

Dziękuję bardzo.

Pani Przewodnicząca! Wysoka Komisjo!

Ja chciałbym poruszyć dwie kwestie, dwa problemy wymagające rozważenia.

Pierwsza sprawa dotyczy ustawy – Prawo celne. Chciałbym, abyście państwo zwrócili uwagę na przepisy rozdziału 3 dotyczącego zwolnień celnych. W większości przepisy tego rozdziału są to upoważnienia dla właściwych ministrów do określenia w rozporządzeniu albo szczegółowego wykazu instytucji upoważnionych do korzystania z określonych zwolnień celnych, albo warunków, jakie muszą spełniać te instytucje, aby z tych zwolnień mogły skorzystać. Jest to w ogóle pewna nowość w polskim systemie prawa, ponieważ tak naprawdę te rozporządzenia będą uszczegóławiały przepisy aktu prawa wspólnotowego, to znaczy rozporządzenia ustanawiającego wspólnotowy system zwolnień celnych.

Te przepisy w większości są skonstruowane poprawnie, to znaczy określone są organ, który rozporządzenie ma wydawać, zakres spraw przekazanych do uregulowania, z wyjątkiem dwóch przepisów, art. 49 i 50, które jak się wydaje, pozbawione są wytycznych dotyczących treści rozporządzenia, a określają... no, są dosyć istotne, ponieważ właściwy minister ma określić warunki, jakie muszą spełniać instytucje i organizacje określone w przepisie rozporządzenia ustanawiającego wspólnotowy system zwolnień celnych. A więc wydaje się, że należałoby zastanowić się nad kwestią tych wytycznych w tych obu przepisach. To jest sprawa pierwsza, jak się wydaje, większej wagi.

Sprawa druga związana jest z pewną techniką legislacyjną i dotyczy obu ustaw, chociaż szczególnie ustawy – Przepisy wprowadzające prawo celne. Powołując się na akty prawa wspólnotowego, a w szczególności na wspólnotowy kodeks celny, rozporządzenie wykonawcze i rozporządzenie ustanawiające wspólnotowy system zwolnień celnych, za każdym razem przepisy przytaczają dokładną nazwę tych rozporządzeń, dzień ich wydania, organ, który je wydał, adres publikacyjny oraz zawierają taką sekwencję: ostatnio zmienione aktem dotyczącym... i dalej jest przytoczony akt, który ostatnio zmienił ten dany wspólnotowy akt prawny. Wydaje się, że taka konstrukcja jest z merytorycznego punktu widzenia niepotrzebna, a przy tym w przyszłości może wprowadzać w błąd adresatów przepisów wielu ustaw, ponieważ ta ustawa, którą rozpatrujemy, ustawa – Przepisy wprowadzające ustawę – Prawo celne polega na tym, że zmienia się przepisy wielu ustaw i w każdej z tych ustaw zawarte jest to odesłanie albo do wspólnotowego kodeksu celnego, albo do innego rozporządzenia unijnego i za każdym razem pisze się, że to rozporządzenie było ostatnio zmienione, na przykład wspólnotowy kodeks celny aktem dotyczącym warunków przystąpienia wymienionych dokładnie dziesięciu państw. Wydaje się, że taka konstrukcja wymaga jeszcze przemyślenia, czy rzeczywiście jest poprawna. Ja wiem, że ona się wzięła z pewnych uzgodnień pomiędzy Urzędem Komitetu Integracji Europejskiej oraz centrum legislacyjnym rządu. Ale gdy się widzi, jak wygląda przestrzeganie tej zasady, to wydaje się, że może to budzić później wątpliwości, ponieważ te odesłania będą po prostu nieprecyzyjne, nieadekwatne, gdy później nastąpią zmiany aktów prawa wspólnotowego. To tyle. Dziękuję bardzo.

Zastępca Przewodniczącego Genowefa Ferenc:

Dziękuję bardzo.

Czy pan minister mógłby się ustosunkować do tych uwag Biura Legislacyjnego?

Podsekretarz Stanu w Ministerstwie Finansów

Wiesław Czyżowicz:

Tak, dziękuję, Pani Przewodnicząca. Dziękuję, Panie Mecenasiu.

Te sprawy były już przedmiotem naszych dyskusji na poprzednich posiedzeniach komisji, zarówno w Sejmie, jak i wczoraj podczas posiedzenia komisji europejskiej. Muszę powiedzieć, że podnoszone przez pana mecenasa sprawy rzeczywiście mogą wzbudzać pewne wątpliwości w sytuacji, kiedy odnosimy się do naszego takiego klasycznego ustawodawstwa, procedury formułowania przepisów prawnych i całego procesu legislacyjnego. Ale tu, o czym pan mecenas wspomniał, wchodzimy w całkowicie nowy system prawny, w którym musimy przywoływać inne rozwiązania, niż do tej pory stosowaliśmy. Myślę, że to jest ten początkowy okres, w którym takie sformułowania i taką procedurę musimy przyjąć. Stąd też wnioski, jakie sformułowały pod adresem tych obydwu ustaw zarówno Urząd Komitetu Integracji Europejskiej, jak i Rządowe Centrum Legislacji, zostały przez nas uwzględnione i w dyskusjach, zarówno na forum komisji sejmowych, Sejmu, jak i na wczorajszym posiedzeniu komisji stosunków międzynarodowych i integracji europejskiej, także zostały uwzględnione.

Jeśli chodzi o szczegóły, to odnosząc się do art. 49, w którym przywołuje się art. 65, i art. 50 oraz tego, co pan mecenas podnosi – chodzi tutaj o szczegółowe wytyczne do zwolnień celnych – chcę przypomnieć, że to było również przedmiotem rozmów i rokowań z przedstawicielami kościołów, w tym z episkopatem Kościoła Rzymsko-katolickiego, i zapisy tutaj przyjęte są w pełni uzgodnione z siłami nie tylko politycznymi, ale i społecznymi. Dodatkowo, odwołując się do rozporządzenia, o którym wspomniałem, o zwolnieniach celnych, czyli rozporządzenia komisji nr 918 z 1983 r., do tego, co jest przywoływane w art. 65 tego prawa, trzeba powiedzieć, że daje się coś, co pan mecenas podnosi, a co może być traktowane jako wytyczne, czyli uszczegółowienie w tych przepisach w tytule szesnastym, w którym jest mowa o towarach przeznaczonych do działalności i zwolnionych z należności celnych. Bardzo szczegółowo tu jest to wypunktowane, mówi się, które mogą być zwolnione, a które nie mogą być zwolnione. Na przykład wśród tych wytycznych jest taki art. 66, który mówi, że nie przyznaje się zwolnień dla napojów alkoholowych, tytoniu, wyrobów tytoniowych, kawy, herbaty, pojazdów mechanicznych innych niż ambulanse. A więc przyjęliśmy, że te zapisy z przywołanego rozporządzenia wyczerpują to, o czym pan wspominał, czyli wytyczne szczegółowe. Tak że wydaje mi się, że w tym przypadku ta interpretacja w pełni została zaakceptowana przez Rządowe Centrum Legislacji, UKIE i na poprzednich naszych spotkaniach w komisjach i w Sejmie. Dziękuję.

Zastępca Przewodniczącego Genowefa Ferenc:

Dziękuję bardzo.

Bardzo proszę o... Witam panią poseł sprawozdawcę.

Czy macie, Panowie Senatorowie, jakieś pytania, wątpliwości do ustawy?

Bardzo proszę, pan senator Mąsior.

Senator Bogusław Mąsior:

Dziękuję, Pani Przewodnicząca.

My wczoraj rozmawialiśmy na posiedzeniu Komisji Spraw Zagranicznych i Integracji Europejskiej z panem ministrem, z państwem. No, ja mam świadomość pewnych zagrożeń związanych z bardzo późnym wejściem tych dwóch ustaw pod obrady Senatu. Chciałbym więc zapytać, Panie Ministrze, jakie konsekwencje nam grożą,

gdybyśmy w imię dopracowywania tych ustaw zaczęli wprowadzać poprawki. Czym to by się mogło skończyć?

A przy okazji – witam panią poseł – zadam pytanie pani poseł. Jak to jest, że tak ważne dwie ustawy, niosące tak istotne zagrożenie dla budżetu państwa, dla porządku gospodarczego tak długo były w Sejmie? W sumie dopiero wczoraj otrzymaliśmy tę ustawę i pan mecenas prezentował nam wczoraj na posiedzeniu komisji spraw zagranicznych opinię Biura Legislacyjnego sformułowaną właściwie nie na piśmie. No, to są sprawy, które po prostu trochę nie mieszczą się w głowie.

Zastępca Przewodniczącego Genowefa Ferenc:

Dziękuję bardzo.

Bardzo proszę, czy jeszcze ktoś ma pytania?

To jeszcze ja skieruję pytania do pana, właściwie kontynuując ten wątek, o którym mówił przed chwilą pan senator. Otóż ustawa wchodzi w życie z dniem 1 maja 2004 r., chodzi mi o ustawę dotyczącą przepisów wprowadzających, a termin wejścia w życie tej pierwszej ustawy jest uzależniony od wejścia w życie tych przepisów. Chciałabym się dowiedzieć, na kiedy rząd przewiduje wydanie rozporządzeń. Bo dojdzie do takiej sytuacji, że nie będzie czasu na wydanie tych rozporządzeń, a jednak te przepisy muszą obowiązywać. Nie wiem, czy ewentualnie przy rozpatrywaniu tych dwóch ustaw nie warto byłoby się zastanowić, czy nie wrócić do takich rozwiązań, jakie przyjęliśmy podczas rozpatrywania którejś z ustaw na poprzednim posiedzeniu Senatu, że zmienilibyśmy terminy wejścia w życie ustaw, aby resort miał możliwość przygotować przepisy wykonawcze. Bo obecnie przyjmujemy bardzo wiele ustaw, do których nie będą mieli dostępu ci, którzy z tych ustaw mają korzystać przed 1 maja. Stąd jest to niezmiernie ważny problem, aby nie doprowadzić do takiej sytuacji, że przez pierwsze dwa tygodnie mają podmioty gospodarcze po prostu będą zablokowane w swojej bieżącej działalności.

Proszę, Panie Ministrze.

Podsekretarz Stanu w Ministerstwie Finansów

Wiesław Czyżowicz:

Dziękuję bardzo.

Pani Przewodnicząca! Panie i Panowie Senatorowie!

Chcę powiedzieć, że ta troska, która nas łączy, troska o to, by prawo było dobre i by służyło obrotowi gospodarczemu, również i w nas jest. Muszę też powiedzieć, że to jeden z elementów, który jako nowo odpowiedzialny za te sprawy minister w naszym resorcie, ale nie całkiem nowy człowiek w sprawach celnych, ponieważ dwanaście lat temu byłem dyrektorem Departamentu Polityki Celnej i Kontroli w Główny Urzędzie Ceł, a od kilkunastu lat jestem profesorem prawa celnego, zajmuję się tymi zagadnieniami i od strony biznesu, i od strony teorii, i obecnie od strony praktyki rządowej... Chcę powiedzieć, że to, co zostało państwu przedstawione, jest obudowane również przygotowanymi już rozporządzeniami, przy czym będą one poddane teraz, od poniedziałku, międzyresortowym uzgodnieniom. Ale ogromna większość z nich, jeśli państwo spojrzycie na przepisy końcowe, odtwarza to, co już mamy. Tutaj nic nie ulega zmianie w zakresie rozporządzeń wykonawczych. I dlatego też ogromnie zależy

nam na tym, żeby niezależnie od faktu, że rzeczywiście bardzo późno zostało to przesłane do Sejmu – późno do Sejmu, bo to nie w Sejmie długo leżało, w Sejmie było to w ciągu ostatnich trzech tygodni rozpatrywane bardzo intensywnie na kilku spotkaniach komisji i posiedzeniach plenarnych – ponieważ długo leżało to w centrum legislacyjnym, były ustalenia, które były prowadzone zarówno z UKIE... Nie chcę wchodzić w szczegóły przyczyn opóźnienia, ale były one związane między innymi z tłumaczeniami, ponieważ wiadomo, że w prawie każdy zapis, każde słowo muszą być na tyle precyzyjne, żeby nie powodowały później rozbieżności interpretacyjnych między ustawodawstwem unijnym i naszym. Najprawdopodobniej tego do końca nie udało się uniknąć i mogą być, czasami wręcz paradoksalne, złe czy niedokładne tłumaczenia. Tego się zapewne nie da uniknąć przy takiej liczbie aktów prawnych, które przyjmujemy. Jeśli chodzi więc o odpowiedź na pytanie o przyczyny, to przyczyna nie jest w Sejmie. Jest to przyczyna leżąca całkiem gdzie indziej, ponieważ akty te były przygotowane znacznie wcześniej, ale jak mówię, ze względu na ustalenia nie tylko wewnętrzne między poszczególnymi instytucjami rządowymi, ale i z partnerami społecznymi, troszeczkę to się przeciągnęło.

Jeśli chodzi o pytanie, co by się stało... Ale może najpierw odpowiem na pani pytanie, czy mamy przygotowane rozporządzenia, czy one nie opóźnią tego, czy nie będzie sytuacji, że przez kilka tygodni podmioty nie będą wiedziały, co się stanie. Otóż mogę zapewnić, że tak nie będzie. Jest to przygotowane może nie w 100%, ale w 98%. I dlatego, że mamy przygotowane akty wykonawcze, większość aktów wykonawczych będzie przeniesiona do tych rozporządzeń, które będą przyjęte.

Co by się stało, gdybyśmy nie mieli 1 maja prawa celnego? To jest jedyne w pełni kompleksowe prawo unijne. Od dnia 1 maja obowiązują nas przepisy unijne, czyli kodeks celny, przepisy wykonawcze do kodeksu celnego i jeszcze trzysta dwadzieścia sześć innych aktów prawnych, które obudowują tę sferę. Równocześnie trudno byłoby mówić, że po naszej stronie mamy cokolwiek innego, ponieważ 1 maj to jest sobota, 2 maj – niedziela, 3 maj to jest poniedziałek, nasze święto narodowe, a przepisy unijne w języku polskim, prawnie wiążące, ukażą się w Dzienniku Urzędowym Unii Europejskiej 3 maja, czyli do nas dotrą 4 maja. W tym momencie, jeśli nie będziemy mieli tych przepisów, o których dzisiaj mówimy, tych dwóch ustaw, właściwie jedynym aktem prawnym obowiązującym będzie kurs waluty, który jest miesięcznym kursem waluty.

Odpowiadając na pytanie pana senatora, co to oznacza i jakie niesie zagrożenie, chcę państwu powiedzieć, że afera sšnapsgate przy tym, kiedy nie będziemy mieć takich przepisów, które będą obowiązywały z dniem 1 maja, to będzie, powiedziałbym, jakiś niewielkie przestępcze zjawisko. Bo w tym momencie, gdy nie będzie tych aktów, praktyczne działanie podmiotów gospodarczych, które nie będą miały po naszej stronie prawnie obowiązujących przepisów, da dowolność interpretacyjną bez wiążącej mocy sądowej w postępowaniu. To jest ogromne zagrożenie, tym bardziej że obejmuje ono nie tylko sprawy naszych obrotów, ale całej Unii. Cło i pochodne od cła dochody nie są naszymi dochodami Skarbu Państwa, tylko są dochodami tak zwanych tradycyjnych środków własnych Unii Europejskiej, czyli cło, opłaty wyrównawcze, to jest opłaty antydumpingowe, i inne są ich środkami własnymi. Kiedy stwierdzi się niedociągnięcia w dokumentowaniu i pobieraniu tych należności po naszej stronie, to będzie to powodowało obciążenie Skarbu Państwa wpłatami należnych, a źle pobranych albo niepobranych należności przez naszą służbę.

I mając to na względzie, jeśli nawet widzimy pewne jakies drobne potknięcia na tej drodze, zwracamy się do państwa z prośbą o zaakceptowanie tego, ponieważ jest to najdoskonalsze, co potrafiliśmy przygotować na ten moment. Bez wątpienia musimy to prawo mieć, aby uniknąć tego ogromnego zagrożenia, które może się pojawić na granicach w dniu 1 maja. Od strony organizacyjnej, logistycznej, zasobów ludzkich jesteśmy przygotowani do jego wdrożenia.

Zastępca Przewodniczącego Genowefa Ferenc:

Dziękuję bardzo.
Pani poseł prosiła o głos.

Posel Małgorzata Ostrowska:

Tylko kilka słów, już nie będę powtarzała tej historii, dlaczego tak późno, bo pan minister był uprzejmy to wyjaśnić. Ale warto chyba powiedzieć, że wszystkie kluby, które były reprezentowane w Komisji Finansów Publicznych, ale także potem na sali posiedzeń, również zgłaszały uwagi tego typu jak te, które państwo senatorowie byli uprzejmi wnieść, uznały jednak tę rację. I to tempo, które tej ustawie towarzyszy... No, wyrażając oczywiście oburzenie i niezadowolnienie z tak szybkich prac, ale jednak z racji, o których pan minister był uprzejmy powiedzieć, wszystkie kluby opowiedziały się za tą ustawą.

Zastępca Przewodniczącego Genowefa Ferenc:

Dziękuję bardzo, Pani Posel.

Ja miałabym pytanie do pani poseł, dotyczące art. 38 przepisów wprowadzających, dotyczące art. 38 w ustawie w druku nr 639: „ogłoszenie tekstu jednolitego ustawy, o której mowa w art. 20, nastąpi w terminie dwóch miesięcy od dnia wejścia w życie ustawy”. Ustawa wchodzi w życie dnia 1 maja, czyli ogłoszenie w ciągu dwóch miesięcy jednolitego tekstu ustawy o służbie celnej... Czy to nie skomplikuje w zasadniczy sposób funkcjonowania służb celnych? Czy nie jest to zbyt długi okres? Bo to, że te ustawy muszą wejść w życie i mamy tak mało czasu, to jest oczywista sprawa, ale dlaczego w Sejmie dano akurat tak długi czas na ogłoszenie jednolitego tekstu tak ważnej ustawy.

Posel Małgorzata Ostrowska:

Pani Senator, zasadnicza kwestia – jeżeli będę mówiła źle, to proszę mnie poprawiać, Panie Ministrze – jest taka, że właściwie my implementujemy europejskie prawo celne do naszego prawa. To są przepisy o ogromnej grubości, mające po tysiąc artykułów, bo tyle sobie liczy to prawo. A więc ten czas, który faktycznie wydaje się długi, moim zdaniem i zdaniem posłów jest nawet nadto krótki, tak bym powiedziała.

(Podsekretarz Stanu w Ministerstwie Finansów Wiesław Czyżowicz: Czy mogę?)

Stąd te dwa miesiące uznaliśmy za takie optimum, które pozwoli na doskonałe przygotowanie jednolitego tekstu.

(Podsekretarz Stanu w Ministerstwie Finansów Wiesław Czyżowicz: Mogę coś dodać?)

Zastępca Przewodniczącego Genowefa Ferenc:

Tak, proszę, Panie Ministrze.

**Podsekretarz Stanu w Ministerstwie Finansów
Wiesław Czyżowicz:**

To, o czym powiedziała pani poseł, jest prawdą. To jest ogromny zakres przepisów i nowych... Art. 20 dotyczy tylko fragmentu naszego ustawodawstwa odnoszącego się do służby celnej, w którym przypisujemy właściwie te elementy, które już są. Chodzi o to, że ustawa o służbie celnej z tymi zmianami, które są, będzie natychmiast poddana procesowi legislacyjnemu, żeby jednolity tekst mógł ogłosić marszałek Sejmu. To jest znowu proces pewnych uzgodnień. Stąd też te dwa miesiące są na nic innego jak na proces uzgadniania nowego jednolitego tekstu, który tutaj wprowadzamy, tym bardziej że, jak mówię, tu nic się nie zmienia, po prostu dopisujemy do jednolitego tekstu to, co tu jest.

Zastępca Przewodniczącego Genowefa Ferenc:

Dziękuję bardzo panu ministrowi.

Właśnie, Pani Poseł, bo tutaj mówimy o czymś zupełnie innym: nie o tysiącach stron, tylko konkretnie o ustawie o służbie celnej. Ja to miałam tu na myśli.

Posel Małgorzata Ostrowska:

Przepraszam najmocniej. Ja nie zerknęłam do art. 20, tylko pamiętam argumentację z posiedzenia komisji. Przepraszam, nie chciałam wprowadzić w błąd.

**Podsekretarz Stanu w Ministerstwie Finansów
Wiesław Czyżowicz:**

To jest tylko ze względu na proces legislacyjny, ponieważ te ustalenia trudno byłoby przyspieszyć, tym bardziej że ten pierwszy okres dwóch miesięcy naprawdę będzie zwariowanym okresem dla wszystkich.

Zastępca Przewodniczącego Genowefa Ferenc:

Dziękuję bardzo panu ministrowi.

Ja chciałabym tylko może zwrócić uwagę na to, że mamy bardzo różne doświadczenia z uchwalanym prawem i ponieważ ono daleko odbiega od doskonałości, staramy się nie posługiwać, Panie Ministrze, określeniem, że są to najdoskonalsze rozwiązania. Może opracowaliście to w najlepszy sposób, w jaki tylko potrafiliście to opracować, ale z doskonałością jest bardzo różnie i lepiej chyba tego określenia nie używać.

Czy ktoś z państwa senatorów ma jakieś poprawki do ustawy?

(*Podsekretarz Stanu w Ministerstwie Finansów Wiesław Czyżowicz: Pani Przewodnicząca, z pokorą przyjmuję tę uwagę.*)

Skoro nie ma poprawek, nikt nie zgłasza poprawek, stawiam wniosek o przyjęcie...

Bardzo proszę, czy ktoś z gości ma jeszcze jakieś uwagi?

Bardzo proszę. Proszę o przedstawienie się z imienia i nazwiska oraz powiedzenie, kogo pan reprezentuje.

Sekretarz Krajowej Izby Doradców Podatkowych

Jan Badowski:

Szanowna Pani Przewodnicząca! Szanowni Panie i Panowie Senatorowie! Szanowni Państwo!

Nazywam się Jan Badowski, jestem sekretarzem Krajowej Izby Doradców Podatkowych.

Ośmielam się w tym tak gorącym czasie zabierać głos w imieniu naszej korporacji doradców podatkowych. Zaangażowanie nasze na polu ustaw podatkowych i VAT oraz szybkość prac legislacyjnych spowodowały to, że nasza korporacja nie uczestniczyła w pracach nad omawianymi ustawami w Sejmie. Niemniej jednak chciałbym w imieniu Krajowej Izby Doradców Podatkowych zgłosić poprawkę dotyczącą art. 78 ustawy – Prawo celne.

Szczegółową argumentację krajowa izba przekazała w piśmie skierowanym do marszałka Senatu, pana profesora Longina Pastusiaka, jak również przekazaliśmy treść tej poprawki przewodniczącemu Komisji Gospodarki i Finansów Publicznych, panu Jerzemu Markowskiemu. Jedynie ze względu na to, że ten tryb był tak szybki i nagły, przekazano ją dopiero w dniu dzisiejszym. Ja dysponuję treścią naszego stanowiska, ale chciałbym tylko dosłownie w kilku słowach – zdając sobie sprawę z powagi i czasu – przedstawić nasze stanowisko.

Ustawa – Prawo celne odmiennie niż kodeks celny reguluje osoby uprawnione do reprezentowania i będące przedstawicielami bezpośrednimi. Otóż w kodeksie celnym agent celny, adwokat, radca prawny, jak również doradca podatkowy zostali zrównani jako osoby reprezentujące. Tymczasem, Szanowni Państwo, art. 78 wymienia jedynie agentów celnych.

Pragnę zauważyć, że przyjęcie art. 78 ust. 1 w obecnym brzmieniu spowodowałoby sytuację, w której doradcy podatkowi byliby wykluczeni z możliwości reprezentowania podatników nie tylko w zakresie należności celnych, to jest objętych przedmiotem regulacji prawa celnego, ale również z reprezentowania podatnika w zakresie obliczenia i wykazania należnego podatku VAT od importu towarów i usług, w myśl art. 34 ust. 1 ustawy o VAT, jak również z obliczenia i wykazania należnego podatku akcyzowego od importu towarów, to jest art. 20 ustawy o podatku akcyzowym. Stałoby to w jawnej sprzeczności z art. 2 ustawy o doradztwie podatkowym, która stanowi, że jedną z czynności doradcy podatkowego jest sporządzanie w imieniu i na rzecz podatników, płatników i inkasentów zeznań i deklaracji podatkowych oraz udzielanie pomocy w tym zakresie.

Pragnę zaznaczyć, że doradca podatkowy, zgodnie z ustawą o doradztwie podatkowym, ma obligatoryjny obowiązek ubezpieczenia się od odpowiedzialności cywilnej. W związku z tym, że jest on organem rangi ustawowej i jest nadzorowany przez korporację, zagrożenie z tytułu nienależytego wykonania przez niego obowiązków i skutków tego dla budżetu jest minimalne. Szczegółowe uzasadnienie posiadam i mogę za chwilę, jeżeli pani przewodnicząca zezwoli, przekazać je paniom i panom senatorom.

Zastępca Przewodniczącego Genowefa Ferenc:

Państwo senatorowie otrzymali ten materiał.
Bardzo proszę pana ministra o ustosunkowanie się do przedstawionego problemu.

**Podsekretarz Stanu w Ministerstwie Finansów
Wiesław Czyżowicz:**

Pani Przewodnicząca! Panie i Panowie Senatorowie!

My dyskutowaliśmy już bodajże trzykrotnie czy czterokrotnie to zagadnienie. Problem polega na absolutnym niezrozumieniu zapisu art. 78. On odnosi się tylko do dokonania zgłoszenia w oparciu o art. 5 Kodeksu Celnego Unii Europejskiej, który w ust. 2 mówi wprost i wyraźnie o agencie celnym. Jest to ta rozbieżność, o której mówiliśmy, gdy twierdziliśmy, że prawie mamy zharmonizowane nasze prawo celne z unijnym, bo w kodeksie celnym w art. 253–256 byli wpisani inni przedstawiciele mogący dokonać tych zgłoszeń. W tym przypadku mamy zapis w pełni zgodny z tym art. 5 ust. 2, który przeczytam, żeby nie było wątpliwości, że tutaj jeszcze raz coś zmieniamy: kraje członkowskie mogą sobie zastrzec prawo do dokonywania na swoim obszarze zgłoszenia celnego w takiej formie – kto może? – aby przedstawicielem był agent celny wykonujący swój zawód. Koniec, kropka. Tylko w tym jednym przypadku w art. 78 zapisujemy możliwość dokonania zgłoszenia przez agenta celnego w przedstawicielstwie bezpośrednim, to jest na rzecz i w imieniu zleceniodawcy. We wszystkich pozostałych czynnościach, w zgłoszeniu pośrednim, we wszystkich czynnościach związanych z postępowaniem w sprawach celnych mogą uczestniczyć radcy, doradcy, adwokaci, doradcy podatkowi i wszyscy inni, którzy są zaangażowani w ten proces.

Tak więc bardzo pana przepraszam, ale w tym zakresie nie ma żadnych ograniczeń. Jedyne ograniczenie dotyczy dokonania przez niego zgłoszenia celnego w charakterze przedstawiciela bezpośredniego. We wszystkich pozostałych przypadkach ta sprawa została załatwiona.

Przy okazji chcę panu powiedzieć, że przedstawiciel waszej rady był na pierwszym posiedzeniu Komisji Finansów Publicznych i ten problem był postawiony. Wczoraj również o tym mówiłem jako o jednym z elementów, które powtarzały się.

Tak więc wnoszę ponownie o przyjęcie tego prawa w zapisie, który rząd proponuje. Dziękuję.

Zastępca Przewodniczącego Genowefa Ferenc:

Dziękuję bardzo.

Czy ktoś z państwa senatorów...

(Wypowiedź poza mikrofonem)

Bardzo proszę, ale jedno zdanie, bo wydaje mi się, że było to zrozumiałe wyjaśnienie.

**Sekretarz Krajowej Izby Doradców Podatkowych
Jan Badowski:**

Pragnę zauważyć, że doradztwo podatkowe nie jest jednolicie uregulowane w Unii Europejskiej. Część krajów posiada ustawy o doradztwie podatkowym, część

krajów ich nie posiada. W związku z tym zapis stricte upoważniający doradcę podatkowego w Unii Europejskiej nie jest przyjęty. Był projekt ustawy dotyczącej europejskiego doradztwa podatkowego, ale nie został on przyjęty. Niemożliwe jest zaś takie szczegółowe uregulowanie tego w kodeksie, gdy wszystkie kraje unijne nie posiadają takiej regulacji.

W związku z tym ja bym prosił panie i panów senatorów o przejęcie ewentualnie poprawki w tym zakresie.

Zastępca Przewodniczącego Genowefa Ferenc:

Dziękuję bardzo.

Bardzo proszę, przedstawiciel UKIE, jeśli dobrze widzę.

**Specjalista w Departamencie Prawa Europejskiego
w Urzędzie Komitetu Integracji Europejskiej
Grzegorz Goncarz:**

Pani Przewodnicząca! Wysoka Komisjo!

Ja chciałbym powiedzieć tylko kilka słów. Ta dyskusja dotyczyła praktycznie każdej korporacji, która zajmuje się obrotem prawnym: adwokatów, radców prawnych itd. Ale podstawową kwestią, którą musimy zrozumieć, jest rozdzielenie przedstawicielstwa bezpośredniego i pośredniego. W przedstawicielstwie pośrednim na każdym etapie, w każdym elemencie czynności prawnej może brać udział każdy przedstawiciel każdej korporacji.

Tutaj mamy zaś do czynienia z bardzo specyficznym zagadnieniem, które srowadza się tak naprawdę tylko i wyłącznie do czynności w postaci zgłoszenia celnego, bardzo specjalistycznej, bardzo, powiedzmy, drobiazgowej procedury, którą tak naprawdę mają opanowaną tylko funkcjonariusze administracji celnej i agencji celni. To rozstrzygnięcie zostało zaproponowane w celu zapewnienia bezpieczeństwa obrotu. Jest ono kompletnie zgodne z prawem wspólnotowym. To było analizowane wielokrotnie, już na etapie konferencji uzgodnieniowych, później w RCL. My wielokrotnie dyskutowaliśmy na ten temat i to było poparte szeroką argumentacją, bo mieliśmy świadomość tego, że korporacje właśnie w ten sposób będą to rozumiały.

Jeszcze raz rozwiewam wszelkie wątpliwości co do zgodności z prawem wspólnotowym zapisu art. 78. Taka zgodność jest. Dziękuję bardzo.

Zastępca Przewodniczącego Genowefa Ferenc:

Dziękuję bardzo.

Bardzo proszę pana Badowskiego o wyłączenie mikrofonu.

Czy ktoś z państwa senatorów zgłasza tę poprawkę, o której wspominał pan Badowski?

Skoro nie, to nie ma poprawek.

Stawiam wniosek o przyjęcie ustawy – Prawo celne bez poprawek.

Kto jest za przyjęciem projektu ustawy? (5)

Dziękuję bardzo. Jednogłośnie za.

Stawiam drugi wniosek, wniosek o przyjęcie ustawy – Przepisy wprowadzające ustawę – Prawo celne, zawartej w druku nr 639, bez poprawek.

Kto jest za jego przyjęciem? (5)
Dziękuję bardzo. Jednogłośnie za.
Dziękuję bardzo państwu z ministerstwa i panu ministrowi.

**Podsekretarz Stanu w Ministerstwie Finansów
Wiesław Czyżowicz:**

Dziękuję pani przewodniczącej, dziękuję państwu. Posypałem głowę popiołem, mówiąc, że jest to niedoskonałe prawo, ale postaramy się doskonale je zrealizować, tak by nie było negatywnych konsekwencji dla budżetu i dla przedsiębiorców. Jeszcze raz dziękuję i jestem wdzięczny za to, co zrobiliście. Dziękuję.

Zastępca Przewodniczącego Genowefa Ferenc:

Dziękuję bardzo.
Teraz mamy chwilę przerwy, do godziny 12.00, ponieważ...
(*Wypowiedzi w tle nagrania*)
Wobec tego poczekamy.
Pięciominutowa przerwa na to, żeby państwo zajmujący się problematyką celną opuścili salę.

(Przerwa w obradach)

Zastępca Przewodniczącego Genowefa Ferenc:

Gdyby senatorowie weszli, moglibyśmy rozpocząć.
(*Rozmowy na sali*)
Panie Ministrze, bardzo prosimy.
Po krótkiej przerwie przystępujemy do rozpatrzenia kolejnego punktu naszego porządku obrad, a mianowicie do rozpatrzenia ustawy o zmianie ustawy – Ordynacja podatkowa oraz o zmianie ustawy o kontroli skarbowej, druk senacki nr 640.
Rząd reprezentuje pan minister Wiesław Czyżowicz.
Bardzo proszę, Panie Ministrze, o przedstawienie ustawy.

**Podsekretarz Stanu w Ministerstwie Finansów
Wiesław Czyżowicz:**

Pani Przewodnicząca! Panie i Panowie Senatorowie!
Przedstawiony projekt ustawy ma charakter trochę porządkujący, ale odnosi się również do tego, co funkcjonuje w Unii Europejskiej, czyli do wymiany informacji, która jest związana z koniecznością powolnego dochodzenia w przyszłości do zharmozowania działań dotyczących sfery podatkowej. Stąd też nasza ustawa – Ordynacja podatkowa jest w tej chwili dostosowywana do tych regulacji, które występują w Unii Europejskiej, zwłaszcza do dyrektywy rady z 1997 r. dotyczącej wzajemnej pomocy właściwych władz państw członkowskich w dziedzinie podatków bezpośrednich.

Zmiana dotyczy implementacji przepisów odnoszących się do organów kontroli skarbowej. Zaproponowane zmiany ordynacji podatkowej mają na celu umożliwienie

ministrowi finansów lub jego upoważnionemu przedstawicielowi występowanie do banków oraz innych instytucji finansowych o udzielenie informacji. W tym przypadku ma to charakter takiej pomocy administracyjnej.

Pojawiały się pytania, czy to będzie dotyczyć informacji poufnych, tajnych, czy to może być zagrożeniem dla interesów wynikających z ochrony danych itd. Te wszystkie wątpliwości zostały rozstrzygnięte już na etapie przygotowawczym postępowania legislacyjnego.

W tym momencie jesteśmy przekonani, że wnoszony do rozpatrzenia przez państwa projekt, po wszystkich dotychczasowych rozmowach i zaakceptowaniu zarówno przez UKIE, radę legislacyjną, komisje sejmowe, jak i wczoraj przez senacką Komisję Spraw Zagranicznych i Integracji Europejskiej... Mamy akceptację dla tej propozycji. W związku z tym wnoszę o zaakceptowanie jej bez zmian. Dziękuję.

Zastępca Przewodniczącego Genowefa Ferenc:

Dziękuję bardzo panu ministrowi.
Bardzo proszę, Biuro Legislacyjne.

**Główny Specjalista do spraw Legislacji
w Biurze Legislacyjnym w Kancelarii Senatu
Adam Niemczewski:**

Pani Przewodnicząca! Szanowni Państwo!

Ja mam do tej ustawy tylko dwie uwagi. Odnoszą się one do pojęcia „obce władze”, którym my się posługujemy w tej ustawie w dodawanym rozdziale. Określa ono właściwe władze państw członkowskich Unii Europejskiej. Wydaje mi się, że posługiwanie się na gruncie tej ustawy tym terminem nie jest do końca konsekwentne, choć jak wynikało z dyskusji na wczorajszym posiedzeniu komisji, jest to zamierzone. Ja proponuję, aby ewentualnie w art. 305h zastąpić wyrażenie „państwo wnioskujące” właśnie tym pojęciem dodawanym „obca władza”. Ale jeżeli wykonujący tę ustawę uznają, że to pojęcie tu użyte ma szerszy charakter niż pojęcie „obca władza”, to ta poprawka będzie nieaktualna.

Druga moja uwaga ma charakter już tylko porządkowy i też odnosi się do art. 305h, tyle, że do pktu 1. Chodzi mi o to, żeby doprecyzować, iż chodzi o prawo krajowe państwa wnioskującego, czyli prawo wewnętrzne państwa wnioskującego, to jest doprecyzować przesłankę negatywną odmówienia udzielenia informacji. Ale to jest tylko uwaga o charakterze porządkowym. Dziękuję bardzo.

Zastępca Przewodniczącego Genowefa Ferenc:

Dziękuję bardzo.
Panie Ministrze, proszę o ustosunkowanie się do uwag.

**Podsekretarz Stanu w Ministerstwie Finansów
Wiesław Czyżowicz:**

Pani Przewodnicząca! Panie i Panowie!

Wczoraj też na ten temat dyskutowaliśmy. Dziękuję panu mecenasowi za zgłoszenie tych uwag, ale jak sami państwo widzicie, one wiążą się z drobnymi ewentual-

nymi poprawkami, doprecyzowaniami. Myślę, że pan dyrektor Gurba, który akurat jest bezpośrednio za to odpowiedzialny w naszym ministerstwie, mógłby przedstawić jeszcze kilka wyjaśnień. Ale sądzę, że wprowadzanie tych uwag, które mają charakter, powiedziałbym, lekkiego doprecyzowania, i głosowanie nad nimi spowodowałyby jednak opóźnienia. A jeśli chodzi o praktykę, codzienne stosowanie tych przepisów, to są to uwagi na tyle drobne, że niewprowadzenie ich nie jest zagrożeniem dla poprawnego rozumienia ustawy, bo dotyczy to właściwie kontaktów między organami jednego i drugiego państwa. Tak więc obywatel bezpośrednio w to nie wchodzi.

Zastępca Przewodniczącego Genowefa Ferenc:

Dziękuję bardzo.

Bardzo proszę, Panie Dyrektorze.

**Pełniący Obowiązki Zastępcy Dyrektora
Departamentu Systemów Podatkowych
w Ministerstwie Finansów
Włodzimierz Gurba:**

Nawiązując do wypowiedzi pana ministra i przedstawiciela Biura Legislacyjnego, chciałbym wskazać, że rzeczywiście te przepisy, aczkolwiek umieszczone w ordynacji podatkowej, skierowane są do wąskiego kręgu adresatów, w praktyce tylko do urzędników Ministerstwa Finansów oraz izb skarbowych i celnych. Ta ustawa wprowadza technologię, technikę wymiany informacji z ich odpowiednikami w innych krajach Unii Europejskiej. Tak więc jeżeli nawet byłyby tu jakieś wątpliwości, to nie będą one dotyczyć podatników, bo te przepisy są adresowane do urzędników, w praktyce tylko do urzędników.

Odnosząc się konkretnie do tych uwag, mogę powiedzieć, że rzeczywiście w art. 305h pkt 3 i 6 używa się sformułowania „państwo wnioskujące”. Jest ono użyte celowo, ponieważ pojęcia obcej władzy i państwa wnioskującego nie są tożsame. Pojęcie „obcej władzy” art. 305c odnosi tylko do tej władzy, konkretnej władzy, konkretnego organu, ministra finansów czy dyrektora urzędu podatkowego w jakimś kraju Unii Europejskiej, który występuje o takie informacje. Polska może odmówić udzielenia informacji, jeżeli okaże się, że państwo reprezentowane przez tę władzę występującą o informację nie może podobnych informacji udzielić albo też ta władza nie wyczerpała możliwości uzyskania informacji na podstawie przepisów prawa krajowego. Tak więc pojęcie państwa wnioskującego jest pojęciem szerszym, odnosi się ono do wszystkich organów państwa, które reprezentuje wnioskodawca, wszystkich organów władzy sądniczej, organów podatkowych. Tak więc nie są to pojęcia tożsame.

Może być na przykład tak, że dyrektor urzędu podatkowego landu Brandenburgii występuje o pewne informacje i okazuje się, że my mamy te informacje, jednak ten dyrektor nam takich informacji nie może udzielić, ale nie może udzielić ich dlatego, że tych informacji, zgodnie z jego prawem krajowym, udziela tylko minister finansów Niemiec. Czyli mówimy tutaj o pojęciu państwa, a więc ta przesłanka negatywna tutaj nie wystąpi. Ale ta przesłanka negatywna wystąpi w stosunku do tej władzy, konkretnego dyrektora urzędu podatkowego, który o informację wystąpił. Tak więc brzmienie art. 305h pkt 3 i 6 jest prawidłowe.

Odnosząc się do drugiej uwagi, dotyczącej doprecyzowania, iż w art. 305h pkt 1 chodzi o przepisy prawa krajowego państwa wnioskującego, powiem, że sędzę, iż nie budzi żadnych wątpliwości to, że chodzi właśnie o przepisy prawa krajowego państwa wnioskującego. Bo to wynika już ze zdania wstępnego, które brzmi: „odmawia się udzielenia informacji”. A więc gdy obca władza wystąpiła o informacje, ale uznaliśmy, że nie wyczerpała możliwości, jakie dają przepisy prawne państwa wnioskującego, to wtedy odmawiamy.

Tak więc nie widzimy tutaj wątpliwości w stosowaniu tych przepisów i wnosimy o przyjęcie tej ustawy bez poprawek. Dziękuję.

Zastępca Przewodniczącego Genowefa Ferenc:

Dziękuję bardzo.

Bardzo proszę panów senatorów...

Bardzo proszę, pan senator Wielowieyski.

Senator Andrzej Wielowieyski:

Ja nie jestem do końca przekonany tą argumentacją resortu, jeżeli chodzi o art. 305h w odniesieniu do art. 305c, dlatego że można by to pojmować trochę szerzej. Ja osobiście uważam, że lepszym niż to, które proponuje pan mecenas, rozwiązaniem problemu związanego z art. 305h pkt 1 byłoby po prostu powiedzenie: na podstawie przepisów własnego prawa krajowego, bo wtedy nie byłoby żadnych wątpliwości.

Ale ja proponowałbym, Wysoka Komisjo, żeby przyjąć argumentację resortu z uwagi na, że tak powiem, konieczność szybkiego załatwiania spraw, to, że chodzi tutaj o dwa słowa, i to, że nie sędzę, żeby z tego powodu były nieporozumienia wykonawcze. Tak więc podtrzymuję wniosek, żeby przyjąć to bez poprawek.

Zastępca Przewodniczącego Genowefa Ferenc:

Dziękuję bardzo panu senatorowi.

Czy są jeszcze jakieś pytania?

Skoro nie ma, to chciałabym powiedzieć, że pan senator Mańkut zadeklarował chęć bycia sprawozdawcą tej ustawy.

Wobec tego stawiam wniosek o przyjęcie ustawy – Ordynacja podatkowa oraz o zmianie ustawy o kontroli skarbowej, druk senacki nr 640, bez poprawek.

Kto jest za jej przyjęciem? (5)

Dziękuję bardzo. Jednogłośnie za.

Dziękuję panu ministrowi.

**Podsekretarz Stanu w Ministerstwie Finansów
Wiesław Czyżowicz:**

Dziękuję, Pani Przewodnicząca, dziękuję państwu. Muszę powiedzieć, że z ogromną przyjemnością mi się z państwem pracuje. Poglądy, które nie zawsze są zbieżne, są jednak takie, że pozwalają na uzyskanie kompromisu dobrego dla wszystkich, nie tylko dla nas. Dziękuję jeszcze raz.

(Rozmowy na sali)

Zastępca Przewodniczącego Genowefa Ferenc:

Czy mamy już przedstawicieli rządu do kolejnej ustawy?

(Rozmowy na sali)

Chyba jeszcze nie.

Wobec tego znów pięciominutowa przerwa.

(Głos z sali: Pięciominutowa?)

Tak.

(Przerwa w obradach)

Zastępca Przewodniczącego Genowefa Ferenc:

Możemy kontynuować realizowanie naszego porządku obrad, ponieważ w tej chwili jest już przedstawiciel resortu rolnictwa, pani minister Oleszczuk, upoważniony do reprezentowania rządu w sprawie punktu piątego.

Jeśli panowie senatorowie nie będziecie mieli nic przeciwko temu, aby przystąpić do rozpatrywania punktu piątego, to rozpoczęlibyśmy rozpatrywanie punktu piątego, a później wrócilibyśmy do punktu czwartego. Nie ma uwag.

W związku z tym bardzo proszę panią minister o przedstawienie ustawy.

(Podsekretarz Stanu w Ministerstwie Rolnictwa i Rozwoju Wsi Daria Oleszczuk: Dziękuję.)

Punkt piąty: rozpatrzenie ustawy o zmianie ustawy o dopłatach do oprocentowania niektórych kredytów bankowych, druk senacki nr 642.

Bardzo proszę.

**Podsekretarz Stanu w Ministerstwie Rolnictwa i Rozwoju Wsi
Daria Oleszczuk:**

Dziękuję bardzo.

Pani Przewodnicząca! Wysoka Komisjo!

Ustawa z 19 marca 2004 r. o zmianie ustawy o dopłatach do oprocentowania niektórych kredytów bankowych ma na celu wydłużenie z dwunastu miesięcy do dwudziestu czterech miesięcy okresu stosowania dopłat z budżetu państwa do oprocentowania, czyli w praktyce również wydłużenie okresu spłacania kredytów zaciągniętych w okresie od 1 lipca 2003 r. do 30 kwietnia 2004 r. Zakłada się, że ustawa wejdzie w życie z dniem 30 kwietnia 2004 r. Dziękuję bardzo.

Zastępca Przewodniczącego Genowefa Ferenc:

Dziękuję bardzo.

Bardzo proszę Biuro Legislacyjne o przedstawienie stanowiska.

**Główny Specjalista do spraw Legislacji
w Biurze Legislacyjnym w Kancelarii Senatu
Aleksandra Skorupka:**

Dziękuję.

Biuro Legislacyjne nie zgłasza uwag do ustawy.

Zastępca Przewodniczącego Genowefa Ferenc:

Dziękuję bardzo.

Sprawozdawcą zechciał być pan senator Wnuk.

Czy panowie senatorowie mają pytania?

Skoro nie, to stawiam wniosek o przyjęcie bez poprawek ustawy zawartej w druku nr 642.

Kto jest za przyjęciem tej ustawy bez poprawek? (6)

Dziękuję bardzo. Jednogłośnie za.

Dziękuję bardzo, Pani Minister.

(Wypowiedzi w tle nagrania) (Wesołość na sali)

Bardzo szybko nam to dzisiaj idzie.

(Wypowiedzi w tle nagrania)

Ja w ogóle chciałabym przekazać państwu senatorom informację, że ze względu na to, że bardzo szybko dzisiaj te punkty omawiamy, jeżeli będzie możliwe, żeby przedstawiciel Urzędu Ochrony Konkurencji i Konsumentów przyszedł na 13.30, to te punkty, których rozpatrzenie mieliśmy zaplanowane na 15.00, rozpatrzymy o 13.30.

Może teraz...

(Głos z sali: Bardzo trafna decyzja, Pani Przewodnicząca.)

Dziękuję bardzo.

Ponieważ nie ma jeszcze przedstawiciela... Czy jest przedstawiciel rządu w sprawie punktu czwartego: rozpatrzenie ustawy o zmianie ustawy o restrukturyzacji niektórych należności publicznoprawnych od przedsiębiorców? Nie ma, ale też jest to bardzo krótka ustawa.

Dlatego bardzo bym prosiła najpierw Biuro Legislacyjne o przedstawienie w kilku zdaniach tej ustawy.

**Główny Specjalista do spraw Legislacji
w Biurze Legislacyjnym w Kancelarii Senatu
Aleksandra Skorupka:**

Dziękuję bardzo.

Ustawa ta o rok przesuwą ostateczny termin spłaty składek na ubezpieczenie emerytalne, pozostałych składek na ubezpieczenia społeczne w części finansowanej przez ubezpieczonego, składek na powszechne ubezpieczenie zdrowotne, a także składek na Fundusz Pracy i Fundusz Gwarantowanych Świadczeń Pracowniczych należnych za okres od dnia 1 stycznia 1999 r. do dnia 30 czerwca 2002 r. Chodzi tutaj o spłatę zaległości z tytułu tych składek przez przedsiębiorcę, który złożył wniosek o restrukturyzację. Termin, który jest w tej chwili w ustawie, termin 29 lutego 2004 r. już minął. Obecnie w ustawie jest taka zasada, że można wydać decyzję o zakończeniu postępowania restrukturyzacyjnego, czyli po prostu o umorzeniu tych należności objętych restrukturyzacją, pod warunkiem, że wszystkie te składki, o których wcześniej mówiłam, będą na dzień 29 lutego 2004 r. spłacane. Okazało się to, jak wynika z uzasadnienia, niemożliwe i w tej chwili odstępuje się od tej zależności, to znaczy ta ustawa umożliwia wydanie takiej decyzji pomimo tego, że właśnie te składki należne od 1 stycznia 1999 r. do 30 czerwca 2002 r. z tytułów, o których wspominałam... Mimo zaległości z tytułu tych składek będzie można zakończyć restrukturyzację innych na-

leżności, tych, które zostały objęte tym wnioskiem o restrukturyzację, na podstawie ustawy nowelizowanej na samym początku jej obowiązywania. Dziękuję bardzo.

Zastępca Przewodniczącego Genowefa Ferenc:

Dziękuję bardzo.

Pan senator Wielowieyski wyraził chęć bycia sprawozdawcą tej ustawy.

Czy panowie senatorowie macie jakieś pytania? Czy jest konieczność... Bo ta ustawa nie powinna nasuwać większych wątpliwości. Gdyby nie było pytań do rządu, to moglibyśmy ewentualnie przegłosować tę ustawę. Czy są wątpliwości i czy dostrzegacie panowie potrzebę czekania na przedstawicieli rządu?

Senator Władysław Mańkut:

Akurat ta nowela nie nasuwa żadnych wątpliwości, ponieważ poprawia warunki dla przedsiębiorstw, które popadły w kłopoty.

(Zastępca Przewodniczącego Genowefa Ferenc: Oczywiście.)

Myślę, że to jest...

(Głos z sali: I jest oczekiwana...)

Zastępca Przewodniczącego Genowefa Ferenc:

Dziękuję bardzo.

Na pewno jest to ustawa oczekiwana przez przedsiębiorstwa.

Skoro nie ma wątpliwości, stawiam wniosek o przyjęcie bez poprawek ustawy o zmianie ustawy o restrukturyzacji niektórych należności publicznoprawnych od przedsiębiorców, zawartej w druku senackim nr 647.

Kto jest za przyjęciem ustawy bez poprawek? (6)

Dziękuję bardzo. Jednogłośnie za.

Wobec tego musimy chwilę poczekać na legislatora i panią minister Suchocką, która jest przedstawicielem rządu w sprawie punktu szóstego.

(Przerwa w obradach)

Zastępca Przewodniczącego Genowefa Ferenc:

Zapraszam panów senatorów, ponieważ pani minister już dojechała.

Przystępujemy do rozpatrzenia punktu dotyczącego ustawy o zmianie ustawy o finansach publicznych oraz ustawy o uruchamianiu środków pochodzących z Sekcji Gwarancji Europejskiego Funduszu Orientacji i Gwarancji Rolnej.

Który z panów senatorów ewentualnie zechciałby być sprawozdawcą tej ustawy? Może pan senator Mańkut?

(Wypowiedź poza mikrofonem)

Tak? Wobec tego mamy sprawozdawcę.

Witam panią minister. W imieniu rządu pani minister Suchocka przedstawi nam założenia tej ustawy.

Bardzo proszę, Pani Minister.

Podsekretarz Stanu w Ministerstwie Finansów
Elżbieta Suchocka-Roguska:

Szanowni Państwo!

Uchwalony 12 marca projekt ustawy nowelizującej ustawę o finansach publicznych oraz ustawę o uruchamianiu środków pochodzących z Sekcji Gwarancji Europejskiego Funduszu Orientacji i Gwarancji Rolnej jest projektem poselskim. Projekt ten został przygotowany na podstawie przedłożonego przez rząd w lipcu 2003 r. projektu ustawy o finansach publicznych. Przedłużające się prace w podkomisji, która praktycznie dopiero rozpoczyna prace nad tą podstawową ustawą, doprowadziły do tego, że niezbędne jest uchwalenie pewnych przepisów dotyczących gospodarowania środkami pochodzącymi z Unii Europejskiej oraz dotyczącymi prefinansowania, tak żeby mogły one wejść w życie najpóźniej 1 maja 2004 r. Z tego względu grupa posłów podjęła decyzję o wniesieniu projektu poselskiego.

Dlaczego ta ustawa zmienia dwie ustawy? Z tego względu, że uchwalona w lipcu ustawa o uruchamianiu środków pochodzących z sekcji gwarancji europejskiego funduszu w art. 13 wprowadzała zasadnicze zmiany, jeżeli chodzi o ustawę o finansach publicznych. Ten artykuł wchodzi w życie... Ta ustawa w ogóle wchodzi w życie dopiero 1 maja. Z tego względu konieczne jest dokonanie zmian w dwóch ustawach, mimo że zmiany dotyczą tylko i wyłącznie ustawy o finansach publicznych.

Przedkładana ustawa ma następujące zadania. Po pierwsze, utworzono zbiorczy katalog środków pochodzących z budżetu Unii Europejskiej, na który składają się środki przedakcesyjne, środki z funduszy strukturalnych oraz Funduszu Spójności, a także te środki, które będą finansowały Wspólną Politykę Rolną.

Po drugie, zawiera ona regulacje dotyczące prefinansowania wydatków z budżetu państwa. W tej części jest uregulowane, kto może zwracać się o takie prefinansowanie, dotyczy ono tylko jednostek sektora finansów publicznych, tudzież określa delegację do wydania rozporządzeń i innych aktów, jeżeli chodzi o określenie kryteriów dla jednostek, które mogą o te prefinansowanie występować, jak również zawiera pewne regulacje dotyczące udzielanych pożyczek i spłat tych pożyczek.

Trzecia kwestia to jest kwestia naszej składki do budżetu Unii Europejskiej. Tutaj są wprowadzone przepisy mówiące o tym, jakie działania będą podjęte, jeżeli zostaną zmienione procedury budżetu Unii Europejskiej i składka będzie wyższa niż ta, która jest zapisana w ustawie budżetowej.

Czwarta grupa zmian to jest doprecyzowanie zapisów istniejących z tego względu, że środki unijne mają być rozliczane i mają być do nich stosowane wszelkie przepisy dotyczące dotacji z budżetu państwa. Dlatego niezbędne było doprecyzowanie pewnych przepisów tak, żeby nie było żadnych wątpliwości, a szczególnie przepisu dotyczącego zwrotu dotacji w momencie, kiedy jest ona wykorzystana niezgodnie z przeznaczeniem lub pobrana w nadmiernej wysokości.

To, Pani Przewodnicząca, może tyle w skrócie. Odpowiemy na wszelkie szczegółowe pytania, bo tak to trudno tę ustawę dokładnie zaprezentować. Dziękuję bardzo.

Zastępca Przewodniczącego Genowefa Ferenc:

Dziękuję bardzo, Pani Minister.

Proszę Biuro Legislacyjne o przedstawienie stanowiska w sprawie tej ustawy.

**Główny Specjalista do spraw Legislacji
w Biurze Legislacyjnym w Kancelarii Senatu
Roman Kapeliński:**

Dziękuję bardzo.

Szanowni Państwo!

No, taki podstawowy zarzut, jaki możemy sformułować wobec wprowadzanych czy nowelizowanych przepisów, dotyczy nowego art. 30g ust. 3, to jest na stronie 2 druku senackiego. W tym przepisie mowa jest o tym, że minister odpowiedzialny za zarządzanie programem może określić i podać do publicznej wiadomości w formie obwieszczenia warunki, jakie powinna spełniać jednostka sektora finansów publicznych, aby otrzymać środki na prefinansowanie programu. Przepis ten budzi wątpliwości tego rodzaju, że zarówno konstytucja, jak i zasady techniki prawodawczej nie znają takiej formy aktu prawnego powszechnie obowiązującego jak obwieszczenie ministra. Wydaje się, że przepis ten powinien być tak skonstruowany, aby była to delegacja dla ministra do określenia w drodze rozporządzenia właśnie tych warunków. No, jest to szczególnie istotne, jeżeli weźmie się pod uwagę to, że przepis ten ma dotyczyć na przykład jednostek samorządu terytorialnego, czyli podmiotów niezależnych od ministra czy od administracji rządowej.

Oprócz tego chciałbym zgłosić pięć takich uwag bardziej technicznych.

Pierwsza dotyczy ujednoczenia terminologicznego. Chodzi o to, aby w nowym art. 30k w ust. 5 wyrazy „agencją” zastąpić wyrazami „państwową osobą prawną działającą w formie agencji”, ponieważ w jednym z wcześniejszych przepisów właśnie taka forma, takie określenie jest użyte.

Zastępca Przewodniczącego Genowefa Ferenc:

Przepraszam, Pani Minister, może przy omawianiu poszczególnych poprawek i uwag, które proponuje Biuro Legislacyjne, od razu przedstawiałyby pani stanowisko ministerstwa.

**Podsekretarz Stanu w Ministerstwie Finansów
Elżbieta Suchocka-Roguska:**

Bardzo proszę, Pani Przewodnicząca.

Jeżeli chodzi o pierwszą poprawkę, to absolutnie zgadzamy się. Świadomość tego, że jest to przepis niekonstytucyjny, była już w momencie uchwalenia ustawy, gdyż taka opinia została zgłoszona przez ekspertów w Sejmie. Nawet my się zobowiązaliśmy, że będziemy w Senacie dążyć do tego, żeby to było rozporządzenie, a nie obwieszczenie.

(Głos z sali: Art. 30g ust. 3, tak?)

Tak, tak. Absolutnie jesteśmy za przyjęciem tej poprawki.

Zastępca Przewodniczącego Genowefa Ferenc:

Ale w tym wypadku nie było sformułowanej poprawki.

(Wypowiedź poza mikrofonem)

Jest już propozycja, tak?

(Wypowiedzi w tle nagrania)

Dobrze.

(Wypowiedzi w tle nagrania)

Pani Minister, wobec tego poproszę o przedstawienie od razu stanowiska w sprawie kolejnej uwagi, którą przedstawił pan mecenas.

**Podsekretarz Stanu w Ministerstwie Finansów
Elżbieta Suchocka-Roguska:**

Pkt 5. Oczywiście te...

(Brak nagrania)

Zastępca Przewodniczącego Genowefa Ferenc:

Bardzo proszę, Panie Mecenasie, o przedstawienie kolejnej.

**Główny Specjalista do spraw Legislacji
w Biurze Legislacyjnym w Kancelarii Senatu
Roman Kapeliński:**

Następna uwaga techniczna dotyczy nowelizacji art. 61 ust. 4 pkt 4. Tam brakuje wskazania, że ustawa budżetowa powinna zawierać także zestawienie programów i projektów realizowanych ze środków pochodzących ze źródeł zagranicznych innych niż budżet Unii Europejskiej. Nie było to chyba zamierzeniem Sejmu, ponieważ w dotychczasowym stanie prawnym takie zestawienie jest składnikiem ustawy budżetowej, i wydaje się, że powinno ono zostać. Dziękuję bardzo.

Zastępca Przewodniczącego Genowefa Ferenc:

Bardzo proszę o przedstawienie stanowiska.

**Podsekretarz Stanu w Ministerstwie Finansów
Elżbieta Suchocka-Roguska:**

Tak jest, przejmujemy.

Zastępca Przewodniczącego Genowefa Ferenc:

Dziękuję bardzo.

Proszę, Panie Mecenasie.

**Główny Specjalista do spraw Legislacji
w Biurze Legislacyjnym w Kancelarii Senatu
Roman Kapeliński:**

Kolejna uwaga dotyczy wykreślenia z dodawanego art. 114 czy nowelizowanego art. 114 ust. 2 wyrazów „z zastrzeżeniem ust. 3”. Gdy wczytamy się w treść ust. 3,

to stwierdzimy, że ten przepis jednoznacznie rozstrzyga, że nie stosuje się w tym przypadku ograniczeń, o których mowa w ust. 1 i 2. Tak więc nie jest potrzebny ten dopisek „z zastrzeżeniem ust. 3”.

Zastępca Przewodniczącego Genowefa Ferenc:

Stanowisko rządu?

**Podsekretarz Stanu w Ministerstwie Finansów
Elżbieta Suchocka-Roguska:**

Przyjmujemy.

Zastępca Przewodniczącego Genowefa Ferenc:

Dziękuję.

**Główny Specjalista do spraw Legislacji
w Biurze Legislacyjnym w Kancelarii Senatu
Roman Kapeliński:**

Czwarta uwaga techniczna jest podobna do drugiej. Tutaj także chodzi o to, że w tym uchwalonym przez Sejm brzmieniu przepisu art. 30a brakuje informacji o objęciu zasadami rozliczania określonymi dla dotacji z budżetu państwa wydatkowania środków pochodzących ze źródeł zagranicznych innych niż budżet Unii Europejskiej. W obecnym brzmieniu ustawy o finansach publicznych ta grupa środków jest objęta tymi zasadami. Dziękuję bardzo.

Zastępca Przewodniczącego Genowefa Ferenc:

Stanowisko rządu?

**Podsekretarz Stanu w Ministerstwie Finansów
Elżbieta Suchocka-Roguska:**

Przyjmujemy.

Zastępca Przewodniczącego Genowefa Ferenc:

Dziękuję.
Proszę, kolejna.

**Główny Specjalista do spraw Legislacji
w Biurze Legislacyjnym w Kancelarii Senatu
Roman Kapeliński:**

Ostatnia uwaga dotyczy na zasadzie już prawie końca ustawy, to jest art. 2 pkt 10. Tutaj nowelizuje się tę nowelizację ustawy o finansach publicznych, czyli art. 138 ust. 1 pkt 18 i 19. Jeżeli chodzi o ten pkt 18, to w wyniku przyjęcia poprawki

w trakcie prac sejmowych ten punkt został rozszerzony o wyrazy „a także za nieprawidłowe ich przyznanie i przekazanie”. Ale te wyrazy wydają się tutaj zbędne, ponieważ właśnie to nieprawidłowe przyznanie lub przekazanie wynika z naruszenia procedur, o których mowa w art. 30. Tak więc nie wydają się te wyrazy uzasadnione, a przy tym one nie pasują pod względem gramatycznym do treści zdania wstępnego w art. 138 ust. 1. Tutaj widoczne jest także niepotrzebne odesłanie do art. 30g, który nie mówi o żadnych procedurach. Wydaje się, że jest to oczywista pomyłka. Dlatego propozycja Biura Legislacyjnego jest taka, aby nie zmieniać tego punktu w tej nowelizacji, która jest właśnie w art. 13 ustawy o uruchamianiu środków, czyli ograniczyć brzmienie tej nowelizacji, która tu jest zawarta, do art. 138 ust. 1 pkt 19. Dziękuję.

Zastępca Przewodniczącego Genowefa Ferenc:

Dziękuję bardzo.
Stanowisko rządu?

**Podsekretarz Stanu w Ministerstwie Finansów
Elżbieta Suchocka-Roguska:**

Pani Przewodnicząca! Wysoka Komisjo! Ta poprawka została zgłoszona w trakcie drugiego czytania, jest to poprawka poselska, i następnie w trakcie trzeciego czytania została przyjęta. Intencją tej poprawki... My zgadzamy się z tym, że ona jest zbędna.

(Zastępca Przewodniczącego Genowefa Ferenc: Czyli zgadzacie się państwo?)

Tak. Ale chciałabym przedstawić jej genezę. Otóż dodanie tych słów miało dotyczyć nie jednostek, które wydają bezpośrednio te środki, czyli na przykład beneficjentów, ale właściwie organizacji zarządzającej programem, czyli tego, kto przekazuje pieniądze po to, żeby następny etap był zapłaceniem już beneficjentowi. Ale naszym zdaniem to jest absolutnie niepotrzebny przepis.

Zastępca Przewodniczącego Genowefa Ferenc:

Dziękuję bardzo.
Bardzo proszę, Panowie Senatorowie, jakie są uwagi do ustawy?
Bardzo proszę, pan senator Wielowieyski.

Senator Andrzej Wielowieyski:

Bardzo się cieszę, że jesteśmy zgodni z panią minister, jeżeli chodzi o ten art. 30g ust. 3. Myślę, że... Po prostu mam prośbę... Bo sformułowanie tego chyba będzie proste: minister odpowiedzialny określi, ustali...

(Zastępca Przewodniczącego Genowefa Ferenc: Panie Senatorze, tutaj...)

...warunki, jakie powinny spełniać jednostki. Tylko byłaby prośba... Bo ciągle się zderzamy z tym, że w przypadku tych rozporządzeń zwykle niedookreśla się celu rozporządzenia. Myślę, że tutaj oczekivalibyśmy od pani minister sformułowania tego. Prawdopodobnie powinno to dotyczyć stanu finansów jednostek sektora finansów publicznych w zakresie zarówno możliwości wykorzystania tej pomocy i przygotowania,

jak również spłaty. Być może również problemu kompetencji, bo w zakresie samorządu to może być pewien problem. W przypadku samorządu jest to problem również szczebli, tego, kto do czego jest powołany czy jest właściwy, bo ten dylemat może przy składaniu wniosków wystąpić.

Zastępca Przewodniczącego Genowefa Ferenc:

Dziękuję bardzo panu senatorowi.

Pan mecenas ma przygotowaną poprawkę, czyli będziemy ją przy głosowaniach omawiali.

(Senator Andrzej Wielowieyski: Łącznie z tymi warunkami.)

Wytycznymi, tak. No, akurat tego nasze Biuro Legislacyjne solidnie pilnuje.

Mamy jeszcze uwagi zgłoszone przez resort finansów do ustawy w związku z tym, że rzeczywiście Sejm obradował nad tą ustawą w dużym pośpiechu.

Prosiłabym pana mecenasa o przedstawienie tych poprawek i ewentualnie uwagi i pytania do pani minister dotyczące poszczególnych propozycji zmian.

Bardzo proszę, Panie...

(Głos z sali: Chcielibyśmy mieć kopię poprawek.)

Może omówimy te poprawki, bo to niedawno wpłynęło, omówimy je kolejno i będziemy...

(Wypowiedzi w tle nagrania)

Można to ewentualnie skserować.

Pani Basiu, bardzo proszę.

(Wypowiedź poza mikrofonem)

Tak, referować, a...

(Rozmowy na sali)

Macie państwo?

(Rozmowy na sali)

Trzy komplety gdybyście państwo mieli, to by wystarczyło.

(Rozmowy na sali)

O, już jest. Ja mam tutaj trzy komplety dla panów senatorów.

(Rozmowy na sali)

I tutaj może daj, żeby miał pan...

Bardzo proszę, Panie Mecenasie.

**Główny Specjalista do spraw Legislacji
w Biurze Legislacyjnym w Kancelarii Senatu
Roman Kapeliński:**

Dziękuję bardzo.

Pierwsza propozycja w tym zestawieniu dotyczy właśnie tej sprawy konstytucyjnej, czyli art. 30g ust. 3, i polega na nadaniu temu artykułowi nowego brzmienia.

Zastępca Przewodniczącego Genowefa Ferenc:

Panowie Senatorowie, podajcie może jeden egzemplarz panu senatorowi Wielowieyskiemu, a w ten spoglądajcie razem.

(Wypowiedzi w tle nagrania)

(Główny Specjalista do spraw Legislacji w Biurze Legislacyjnym w Kancelarii Senatu Roman Kapeliński: Ja może odczytam to, bo to jest dosyć istotne.)

Tak, bardzo proszę.

**Główny Specjalista do spraw Legislacji
w Biurze Legislacyjnym w Kancelarii Senatu
Roman Kapeliński:**

„Minister odpowiedzialny za zarządzanie programem, zwany dalej właściwym ministrem, w porozumieniu z ministrem finansów może określić, w drodze rozporządzenia, warunki, jakie powinna spełniać jednostka sektora finansów publicznych, aby otrzymać środki, o których mowa w ust. 1, uwzględniając zróżnicowanie form organizacyjno-prawnych i sytuację finansową tych jednostek, możliwości budżetu państwa, a w odniesieniu do jednostek samorządu terytorialnego ponadto kwotę dochodów na jednego mieszkańca i stan jej wyposażenia w obiekty infrastrukturalne.”

(Wypowiedzi w tle nagrania)

Zastępca Przewodniczącego Genowefa Ferenc:

Nie ma pan uwag legislacyjnych do tej poprawki, tak?
Bardzo proszę.

**Główny Specjalista do spraw Legislacji
w Biurze Legislacyjnym w Kancelarii Senatu
Roman Kapeliński:**

Moje wątpliwości budzi tylko sprawa tego, czy można w przepisie upoważniającym napisać w sposób tak niedookreślony, że to chodzi o ministra odpowiedzialnego za zarządzanie programem, a nie wskazywać tutaj konkretnego ministra albo nawet Rady Ministrów. No, budzi to moje wątpliwości. Wydaje mi się, że można by zarzucić niezgodność tego z konstytucją właśnie dlatego, że adresat takiej normy czy takiego rozporządzenia nie mógłby szybko zweryfikować, czy to rozporządzenie zostało wydane przez uprawniony podmiot – po prostu w takim sensie. Być może te wątpliwości są przesadzone, ale tak to widzę. Dziękuję.

(Senator Andrzej Wielowieyski: Ja mam tylko jedną. Można?)

Zastępca Przewodniczącego Genowefa Ferenc:

Bardzo proszę, Panie Senatorze.

Senator Andrzej Wielowieyski:

Ja mam tylko, Pani Minister, jedną wątpliwość. Sprawa jest tak ważna, będą to pieniądze tak duże, jednostek będą dziesiątki czy nawet setki. W takim razie dlaczego my tutaj piszemy, że ten minister może? Po prostu określa, to powinno być zrobione, określi i już.

Zastępca Przewodniczącego Genowefa Ferenc:

Bardzo proszę panią minister o wyjaśnienie tych wątpliwości.

**Podsekretarz Stanu w Ministerstwie Finansów
Elżbieta Suchocka-Roguska:**

Dziękuję bardzo.

Proszę państwa, w niektórych przypadkach krąg jest zupełnie jasny i wiadomo, że dany program mogą realizować tylko dwie, trzy określone jednostki. Wtedy nie ma żadnego powodu, żeby określać kryteria, które pozwolą tym jednostkom zwrócić się o prefinansowanie do budżetu państwa. Na przykład co do rozporządzenia wydawanego w przypadku, kiedy chodzi o pomoc techniczną, to wiadomo, że mogą się o nią zwrócić tylko urzędy marszałkowskie, tudzież minister gospodarki czy wojewodowie. Tutaj rozporządzenie, kryteria po prostu nie są potrzebne.

One są potrzebne w tych przypadkach, kiedy beneficjentami środków może być wiele jednostek. Nie wszystkie powinny dostać prefinansowanie z budżetu, dlatego że mogą w inny sposób zapewnić sobie ten wkład, który następnie zostanie zrefundowany z budżetu Unii Europejskiej. Stąd przewidywaliśmy, że w zależności od tego, jaki to będzie fragment programu, jakie projekty będą realizowane, będą brane pod uwagę konkretne kryteria, takie jak sytuacja finansowa jednostki samorządu terytorialnego, stan nasycenia infrastrukturą, stan dróg. No, mogą być one różne.

Dlaczego minister właściwy? Dlatego, że za zarządzanie konkretnymi programami operacyjnymi odpowiadają różni ministrowie. W zależności od tego, jaki to jest program, ministrem właściwym może być minister do spraw rozwoju regionalnego, minister infrastruktury czy minister gospodarki. Alternatywą może być tylko to, że te rozporządzenia będzie wydawała Rada Ministrów. Wtedy będzie jak gdyby... No tyle, że to na pewno wydłuży procedurę.

Ja chciałabym zwrócić państwa uwagę na jedną sprawę. W trakcie prac parlamentarnych na wniosek zgłoszony w drugim czytaniu Sejm zdecydował, że pożyczki dla określonych typów jednostek z budżetu państwa będą nieoprocentowane. Szczególnie dotyczy to jednostek samorządu terytorialnego. Z naszego punktu widzenia jest to...

(Zastępca Przewodniczącego Genowefa Ferenc: Nie, Pani Minister, Jesteśmy przy tym punkcie...)

Dlaczego ja to mówię? Dlatego, że to są ważne kryteria, bo jednostka, jeżeli państwo uznacie, że ten zapis ma pozostać, nie powinna dostać nieoprocentowanej pożyczki z budżetu w sytuacji, kiedy swoje własne środki może włożyć na terminową lokatę i czerpać z tego korzyści.

Tak więc tutaj prosiłabym o rozważanie tych dwóch przepisów z uwzględnieniem tego, że znacząca grupa jednostek korzystających z prefinansowania może mieć to prefinansowanie nieoprocentowane. Dziękuję.

Zastępca Przewodniczącego Genowefa Ferenc:

Dziękuję bardzo.

Muszę przyznać, że mam wątpliwości dotyczące tego ministra odpowiedzialnego za zarządzanie programem, bo jest to rzeczywiście słabo czytelne dla odbiorcy.

Panie Mecenasiu, czy jednak nie byłoby lepiej wstawić tutaj Rady Ministrów?

**Główny Specjalista do spraw Legislacji
w Biurze Legislacyjnym w Kancelarii Senatu
Roman Kapeliński:**

Ja bym proponował, aby to była Rada Ministrów. Nie wiem, czy nie byłoby dobrze napisać, że robi to Rada Ministrów na wniosek ministra właściwego...

(Wypowiedź poza mikrofonem)

Nie, wtedy nie...

**Podsekretarz Stanu w Ministerstwie Finansów
Elżbieta Suchocka-Roguska:**

Nie, bo projekt rozporządzenia Rady Ministrów przygotowuje właściwy minister. Rada Ministrów sama tego nie robi, tak że...

Zastępca Przewodniczącego Genowefa Ferenc:

Rada Ministrów określa w drodze rozporządzenia...

(Wypowiedź poza mikrofonem)

Może określić, tak.

(Główny Specjalista do spraw Legislacji w Biurze Legislacyjnym w Kancelarii Senatu Roman Kapeliński: Czyli Rada Ministrów może określić w drodze rozporządzenia?)

(Głos z sali: Może być)

(Senator Andrzej Wielowieyski: Wiadomo, że minister finansów to zrobi i musi to zrobić.)

(Podsekretarz Stanu w Ministerstwie Finansów Elżbieta Suchocka-Roguska:

Nie, Panie Senatorze, minister finansów...)

(Wypowiedź poza mikrofonem)

Ale tu już nie będziemy wnikali w to.

(Senator Andrzej Wielowieyski: W 99% dotyczy to finansów i pieniędzy.)

Bardzo proszę, pan senator Jurgiel.

Senator Krzysztof Jurgiel:

Pani Przewodnicząca, ja myślę, że lepiej, jak to będzie Rada Ministrów, bo dobrze by było, żeby cała Rada Ministrów stosowała jednolitą politykę w stosunku do gmin, do różnych jednostek, bo tak to każdy minister będzie sobie państwo tworzył. Dziękuję.

Zastępca Przewodniczącego Genowefa Ferenc:

Dziękuję bardzo.

Pan mecenas.

**Główny Specjalista do spraw Legislacji
w Biurze Legislacyjnym w Kancelarii Senatu
Roman Kapeliński:**

Tylko jest jeszcze pewien problem. Gdy tutaj wyrzucimy to sformułowanie „minister odpowiedzialny za zarządzanie programem, zwany dalej właściwym ministrem”, to...

(Wypowiedź poza mikrofonem)

Tak, ale gdy wyrzucimy akurat te wyrazy, a w dalszych przepisach jest używane to sformułowanie „właściwy minister”...

(Głos z sali: Wtedy trzeba to przenieść dalej.)

Tak, przenieść dalej. Dobrze, czyli tak to zrobimy.

Zastępca Przewodniczącego Genowefa Ferenc:

Rozumiem, że ta poprawka, wraz ze skutkami... Może od razu będziemy nad tymi poprawkami głosowali, żeby już do nich nie wracać.

Kto jest za przyjęciem poprawki polegającej na wprowadzeniu zapisu, że Rada Ministrów może określić... itd.? (5)

Dziękuję bardzo. Jednogłośnie za.

Kolejna uwaga, Panie Mecenasiu.

**Główny Specjalista do spraw Legislacji
w Biurze Legislacyjnym w Kancelarii Senatu
Roman Kapeliński:**

W kolejnej uwadze chodzi o oprocentowanie pożyczek na prefinansowanie. W brzmieniu uchwalonym przez Sejm jest określone, że pożyczki udzielane państwowym jednostkom budżetowym, państwowym osobom prawnym działającym w formie agencji i agencjom płatniczym, a także jednostkom samorządu terytorialnego nie są oprocentowane. W tej propozycji wskazuje się, że nieoprocentowane pożyczki udzielane są jedynie państwowym jednostkom budżetowym i agencjom płatniczym, czyli wypadają państwowe osoby prawne działające w formie agencji oraz jednostki samorządu terytorialnego.

Zastępca Przewodniczącego Genowefa Ferenc:

Pani Minister, gdybyśmy mogli prosić o dwa zdania uzasadnienia...

Ja mam pytanie: czy jest przedstawiciel UKIE do tej ustawy? Nie ma. To będziemy musieli ewentualnie później prosić o określenie, czy jest to zgodne...

Bardzo proszę, Pani Minister.

**Podsekretarz Stanu w Ministerstwie Finansów
Elżbieta Suchocka-Roguska:**

Dziękuję.

Pani Przewodnicząca! Szanowni Państwo!

Proponujemy ograniczenie kręgu jednostek, które mogą dostać z budżetu państwa pożyczkę nieoprocentowaną. Budżet państwa, żeby udzielić tych pożyczek, będzie musiał zaciągnąć zobowiązania na rynku finansowym. My nie mamy nadwyżki środków, my po prostu musimy sprzedać obligacje, bony skarbowe czyli ponieść określone koszty obsługi tych zobowiązań. Jeżeli chodzi o państwowe jednostki budżetowe, to one są w całości finansowane z budżetu. W związku z tym gdyby one musiały zapłacić odsetki od udzielonej pożyczki, to wtedy budżet państwa musiałby im dać na to środki.

Jeżeli chodzi o agencje płatnicze, to dotyczy to Agencji Restrukturyzacji i Modernizacji Rolnictwa oraz Agencji Rynku Rolnego, które najpierw muszą wypłacić ze środków budżetu państwa dopłaty dla rolników indywidualnych, a następnie dostaną refundację. Czyli gdybyśmy chcieli tym agencjom udzielić pożyczki oprocentowanej, to znaczy, że potem musielibyśmy dać agencji środki na to, żeby ona nam odsetki od tej pożyczki spłaciła. Tutaj budżet państwa jak gdyby kredytuje Unię Europejską. My najpierw musimy wyłożyć własne środki, a dopiero potem Unia Europejska agencji płatniczej te środki zrefunduje. Z tego względu wydaje nam się, że sytuacja powinna być taka, że te pożyczki powinny być nieoprocentowane, szczególnie w sytuacji, kiedy agencja jest tylko przekaznikiem tych środków.

Jeżeli chodzi zaś o pozostałe agencje, które są państwowymi osobami prawnymi, i jednostki samorządu terytorialnego, to w momencie, gdy dostaną pożyczkę z budżetu... Alternatywą pożyczki z budżetu państwa jest pożyczka pozyskiwana na rynku finansowym. Bank Gospodarstwa Krajowego szykuje specjalny program udzielania pożyczek ze środków, które pozyska z międzynarodowych instytucji finansowych. Jeżeli pożyczki z budżetu państwa będą nieoprocentowane, to można powiedzieć, że budżet państwa stanie się konkurencją dla systemu bankowego. Nie będzie praktycznie jednostki samorządu terytorialnego, która będzie chciała w inny sposób pozyskać środki, czy z funduszy celowych, czy z innych jednostek. One wszystkie będą chciały przyjść do budżetu i dostać nieoprocentowane pożyczki. Dziękuję.

Zastępca Przewodniczącego Genowefa Ferenc:

Dziękuję bardzo.

Czy są pytania do tej poprawki?

Skoro nie ma, to proponuję ją przegłosować.

Kto jest za przyjęciem nowego brzmienia pktu 5 w art. 1? (5)

Kto jest przeciwny? (1)

Kto się wstrzymał do głosu? (0)

1 senator głosował przeciw – poprawka uzyskała poparcie.

Bardzo proszę przedstawić kolejną poprawkę.

**Główny Specjalista do spraw Legislacji
w Biurze Legislacyjnym w Kancelarii Senatu
Roman Kapeliński:**

Dziękuję.

Poprawka trzecia dotyczy przepisu art. 30h, który mówi o tym, że jednostki, które otrzymują właśnie te pożyczki, są obowiązane do otworzenia w Banku Gospodarstwa Krajowego rachunku bankowego do obsługi finansowej realizowanego projektu. W tej propozycji w ust. 1 ta zasada ogólna jest utrzymana, a w ust. 2–4 są zawarte pewne odstępstwa, które polegają na tym, że państwowe jednostki budżetowe oraz państwowe osoby prawne działające w formie agencji mogą otworzyć rachunek bankowy w Narodowym Banku Polskim, jednostki samorządu – w banku prowadzącym obsługę budżetu jednostki samorządu, a agencje płatnicze, które otrzymają z budżetu państwa środki na finansowanie zadań Wspólnej Polityki Rolnej, są obowiązane do otworzenia rachunku w Narodowym Banku Polskim.

Zastępca Przewodniczącego Genowefa Ferenc:

Dziękuję bardzo.

Pani Minister, ja miałabym pytanie, dlaczego akurat proponujecie powrót do otwierania kont w Narodowym Banku Polskim, kiedy ostatnie zmiany, które były wprowadzane w tym systemie, szły w takim kierunku, jeśli dobrze pamiętam, aby jednak Bank Gospodarstwa Krajowego obsługiwał tego typu rachunki, a Narodowy Bank Polski nie zajmował się tymi sprawami. Skąd wzięła się ta propozycja przedstawiona w tej chwili przez resort?

Bardzo proszę.

**Podsekretarz Stanu w Ministerstwie Finansów
Elżbieta Suchocka-Roguska:**

Pani Przewodnicząca, Bank Gospodarstwa Krajowego może przejąć obsługę rachunków budżetu państwa w momencie, gdy przystąpimy do unii walutowej i gospodarczej. To jeszcze trochę potrwa. W związku z tym w tej chwili nie ma prawnej możliwości, żeby budżet państwa otwierał rachunki w Banku Gospodarstwa Krajowego.

Jaki jest cel tej poprawki? Obecna treść art. 30h powstała w wyniku przyjęcia poprawki zgłoszonej w drugim czytaniu i w sposób zasadniczy różni się ona od treści art. 30h, który był w projekcie. Proszę zwrócić uwagę na to, że art. 30h w obecnej wersji zawiera obowiązek otworzenia w Banku Gospodarstwa Krajowego wszelkich rachunków, jeżeli chodzi o projekty współfinansowane przez Unię Europejską. W brzmieniu proponowanym dotyczy on tylko tych projektów, które będą prefinansowane ze środków budżetu państwa. Tutaj nie ma takiego zróżnicowania i każdy, kto realizuje projekt, na który będzie refundacja z budżetu Unii Europejskiej, a nie jest jednostką samorządu terytorialnego, musi mieć rachunek w Banku Gospodarstwa Krajowego. Bank Gospodarstwa Krajowego nie jest w stanie tego obsłużyć. Ma on dwadzieścia dwa oddziały, a pięć miast wojewódzkich w ogóle nie posiada oddziałów Banku Gospodarstwa Krajowego. Na moje pytanie, w jaki sposób przedstawiciele jednostek, które będą otwierały rachunki, mogą się kontaktować z bankiem, odpowiedziano: wsiądą w pociąg i przyjadą, względnie zostanie im udostępniona internetowa obsługa rachunku.

Druga sprawa jest taka, że obecna treść art. 30h nakłada również na państwowe jednostki budżetowe obowiązek otwierania rachunku w Banku Gospodarstwa Krajowego. To zdecydowanie rozbija jedność finansów publicznych, dlatego że wtedy te jednostki nie będą miały wszystkich rachunków, tak jak to w tej chwili jest, w Narodowym Banku Polskim, tylko część środków będą musiały przelewać do Banku Gospodarstwa Krajowego. Obsługa bankowa prowadzona przez Narodowy Bank Polski jest bezpłatna. My nie płacimy żadnych kosztów bankowych. W Banku Gospodarstwa Krajowego jednostki będą musiały ponosić wszelkie koszty obsługi bankowej.

Poza tym, jeżeli chodzi o agencje płatnicze, to już się skończył pierwszy etap akredytacji i w tej akredytacji jest zapisane, że agencje te mają rachunki w Narodowym Banku Polskim, i wszelkie przygotowania trwają już od wielu miesięcy, tak jak to było zapisane w ustawie.

Tak że jest to dość problematyczna sprawa i dotyczy wszystkich jednostek sektora finansów publicznych. Jeżeli jakaś szkoła wyższa dostanie środki na zrealizowanie swojego projektu, również nie będzie mogła mieć tego rachunku w macierzystym ban-

ku, tylko część środków będzie musiała przenieść do Banku Gospodarstwa Krajowego. Wydaje nam się, że to jest dość duże utrudnienie, jeżeli chodzi o funkcjonowanie i całą obsługę bankową. Dziękuję.

Zastępca Przewodniczącego Genowefa Ferenc:

Dziękuję bardzo.
Czy do tego są wątpliwości?
Skoro nie ma...
Bardzo proszę, pan mecenas.

**Główny Specjalista do spraw Legislacji
w Biurze Legislacyjnym w Kancelarii Senatu
Roman Kapeliński:**

Ja chciałbym zgłosić tylko uwagę językową. Czy nie można by w ust. 1 i 4 mówić, że jednostki są obowiązane do otwarcia rachunku, a nie utworzenia?

Zastępca Przewodniczącego Genowefa Ferenc:

Tak.
(*Głos z sali: Że jednostki...*)
Nie utworzenia, tylko otwarcia.
Rozumiem, że z tą poprawką językową...
Kto jest za przyjęciem proponowanej poprawki? (5)
Dziękuję bardzo. Jednogłośnie za.
Bardzo proszę pana mecenasa o przedstawienie poprawki czwartej.

**Główny Specjalista do spraw Legislacji
w Biurze Legislacyjnym w Kancelarii Senatu
Roman Kapeliński:**

Poprawka czwarta polega na tym, aby nie obciążać danej jednostki koniecznością zwrotu pożyczki w sytuacji wystąpienia opóźnień ze strony Komisji Europejskiej w przekazywaniu środków unijnych. Zatem chodzi o to, aby tylko w przypadku niewpłynięcia środków z budżetu Unii z przyczyn zależnych od jednostki sektora finansów publicznych zwrot pożyczki następował ze środków własnych jednostki sektora finansów publicznych.

Zastępca Przewodniczącego Genowefa Ferenc:

Jestem przekonana, że to jest czytelne i jasne.
Czy ktoś ma wątpliwości?
Skoro nikt nie ma, to poddaję tę poprawkę pod głosowanie.
Kto jest za przyjęciem tej propozycji poprawki? (5)
Dziękuję bardzo. Jednogłośnie za.
Kolejna poprawka, Panie Mecenasie, bardzo proszę.

**Główny Specjalista do spraw Legislacji
w Biurze Legislacyjnym w Kancelarii Senatu
Roman Kapeliński:**

Poprawka piąta dotyczy delegacji dla ministra finansów do określenia pewnych elementów dotyczących przekazywania środków z budżetu państwa na prefinansowanie. W myśl tej poprawki jednym z tych elementów ma być określenie wysokości oprocentowania tych pożyczek.

Zastępca Przewodniczącego Genowefa Ferenc:

Dziękuję bardzo.

Ja rozumiem, Pani Minister, że chodzi o ujednoczenie oprocentowania w całości...

(Wypowiedź poza mikrofonem)

Bardzo proszę, Pani Minister, o przedstawienie...

**Podsekretarz Stanu w Ministerstwie Finansów
Elżbieta Suchocka-Roguska:**

Pani Przewodnicząca, tu jest trochę bardziej złożona kwestia. Wydaje nam się, że nie w każdym przypadku zasadne jest to, żeby oprocentowanie pożyczki było takie samo. Gdy pożyczki będą otrzymywały urzędy marszałkowskie na to, żeby prefinansować wydatki Funduszu Spójności na zwalczanie bezrobocia, a beneficjentami będą wojewódzkie urzędy pracy, to jak sądzimy, te pożyczki powinny być oprocentowane bardzo symbolicznie, żeby po prostu w miarę możliwości ułatwiać wszelkie działania związane z realizacją tych zadań, bo uważamy, że być może urzędy marszałkowskie nie będą zainteresowane braniem pożyczek na ten cel, gdy koszty ich obsługi będą wysokie. Z tego względu proponowalibyśmy, żeby być może nawet w ustawie ustalić maksymalne oprocentowanie tych pożyczek, jakie by mogło być – ja przepraszam, ale my jeszcze pracowaliśmy dzisiaj – i w tym pktcie 7, w którym jest mowa o wysokości oprocentowania, może dopisać: z tym, że nie wyższe niż, na przykład, rentowność pięćdziesięciodwutygodniowych bonów skarbowych, tak żeby ograniczyć od góry tę maksymalną wielkość oprocentowania.

Zastępca Przewodniczącego Genowefa Ferenc:

Pani Minister, trzeba byłoby chyba pomyśleć o dopracowaniu takiej poprawki, ale już na posiedzenie Senatu, żebyśmy nie tworzyli dzisiaj czegoś na gorąco.

(Podsekretarz Stanu w Ministerstwie Finansów Elżbieta Suchocka-Roguska: Dobrze, bo my jeszcze...)

Może zostawmy ten punkt wobec tego do posiedzenia Senatu i bardzo proszę o kontakt z Biurem Legislacyjnym, żeby dopracować to i żeby było to zgodne z całym procesem legislacyjnym, a jednocześnie żeby nie było jakiejś sprzeczności.

Wobec tego proponuję, żeby to zostawić, jeśli się panowie senatorowie zgodzicie, do posiedzenia Senatu.

Proszę o przedstawienie kolejnej propozycji.

**Główny Specjalista do spraw Legislacji
w Biurze Legislacyjnym w Kancelarii Senatu
Roman Kapeliński:**

Propozycja oznaczona jako pkt 6 dotyczy tego, co powinno znaleźć się w ustawie budżetowej. I tu jest propozycja, aby uzupełnić ten katalog, który jest w art. 61 ustawy o finansach publicznych, o wykaz wieloletnich limitów, zobowiązań w kolejnych latach realizacji narodowego planu rozwoju. Jeżeli mogę, to ja pozwolę sobie tylko na taką uwagę, że wydaje się, iż tutaj jednak byśmy wykroczyli poza treść, którą uchwalił Sejm. Mimo że ta poprawka ma słuszny cel, ponieważ chodzi o to, aby już ujednoclić ustawy na etapie ich uchwalania czy prac legislacyjnych, to tu jest jednak, jak mi się wydaje, pewne wykroczenie. Dziękuję bardzo.

Zastępca Przewodniczącego Genowefa Ferenc:

Dziękuję bardzo.
Bardzo proszę, Pani Minister.

**Podsekretarz Stanu w Ministerstwie Finansów
Elżbieta Suchocka-Roguska:**

Pani Przewodnicząca, chodziło nam o to, żeby ustawa o finansach publicznych nie była nowelizowana po raz kolejny na przykład za miesiąc, w momencie, kiedy zostanie uchwalona ustawa o narodowym planie rozwoju, dlatego że te przepisy po prostu już zaczynają się robić nieczytelne. Z drugiej strony boimy się sytuacji, która już kiedyś miała miejsce, że kolejna nowelizacja zmieni wcześniej znowelizowany przepis, w związku z czym wrócimy do sytuacji, która była jeszcze przed poprzednią nowelizacją.

Zastępca Przewodniczącego Genowefa Ferenc:

Dziękuję bardzo.
Bardzo proszę, pan senator Mąsior.

Senator Bogusław Mąsior:

Pani Przewodnicząca, ja mam propozycję. Ponieważ te poprawki są dosyć szybko zgłoszone, czy nie powinniśmy zostawić ich części na debatę plenarną, dopracować je i zgłosić w czasie debaty plenarnej.

Zastępca Przewodniczącego Genowefa Ferenc:

One były już dyskutowane od momentu, kiedy ustawa wyszła z Sejmu. Ja akurat co do tej poprawki proponowałabym takie rozwiązanie, żebyśmy ewentualnie dzisiaj ją przegłosowali, a będzie jeszcze czas na przemyślenie i ewentualnie przedstawienie stanowiska Biura Legislacyjnego, ale mielibyśmy już uzupełnioną ustawę o ten zapis. Jeżeli można, to proponowałabym przegłosować tę propozycję mimo tej uwagi. Bo rzeczywiście niejedną raz spotkamy się z taką sytuacją, że trzeba będzie po prostu wracać

do ustaw, gdyż o czymś Sejm zapomniał. Tylko z tego względu może byśmy... Ta poprawka nie rodzi negatywnych skutków związanych z naszym ewentualnym wyjściem poza materię ustawy.

Kto jest za przyjęciem tej poprawki, mimo tych uwag Biura Legislacyjnego? (5)

Kto jest przeciwny? (0)

Kto się wstrzymał od głosu? (1)

Dziękuję.

Poprawka uzyskała poparcie – 1 senator wstrzymał się od głosu.

Bardzo proszę, Panie Mecenasiu, o przedstawienie kolejnej poprawki.

**Główny Specjalista do spraw Legislacji
w Biurze Legislacyjnym w Kancelarii Senatu
Roman Kapeliński:**

Kolejna poprawka, poprawka siódma, dotyczy przepisu, który określa pewną dyscyplinę finansów publicznych i rozszerza tę treść, którą uchwalił Sejm, zmieniając art. 92 pkt 4. Sejm uchwalił, że zasadą ma być to, że wydatki na współfinansowanie programów i projektów mogą być dokonywane po podpisaniu umów finansowych z dawcą środków, a tutaj się dodaje, że dla projektów realizowanych ze środków, o których mowa w art. 3 ust. 3 pkt 2, pochodzących z Funduszu Spójności, od dnia otrzymania przez Komisję Europejską wniosku o dofinansowanie projektu spełniającego wymogi określone w odrębnych przepisach.

Zastępca Przewodniczącego Genowefa Ferenc:

Czy do tej propozycji poprawki są jakieś uwagi?

Skoro nie ma, to kto jest za przyjęciem tej propozycji poprawki? (6)

Dziękuję bardzo. Jednogłośnie za.

Bardzo proszę, Panie Mecenasiu, o przedstawienie kolejnej propozycji, ale może już z tym rozwiązaniem proponowanym przez pana.

**Główny Specjalista do spraw Legislacji
w Biurze Legislacyjnym w Kancelarii Senatu
Roman Kapeliński:**

Tutaj chodzi o to, aby te zasady, które dotyczą zwrotu dotacji udzielonych z budżetu państwa, stosować także w odniesieniu do dotacji udzielonych z budżetu jednostki samorządu terytorialnego. Ale tutaj moje wątpliwości budzi usytuowanie tego przepisu. Wydaje się, że powinien to być artykuł w rozdziale dotyczącym wydatkowania czy wykonywania budżetu jednostki samorządu terytorialnego, czyli po art. 129 ustawy o finansach publicznych.

Zastępca Przewodniczącego Genowefa Ferenc:

Rozumiem, że pani minister nie zgłasza do tego uwag.

Czy panowie senatorowie mają jakieś wątpliwości? Nie.

Kto jest za przyjęciem tej poprawki? (6)

Dziękuję bardzo. Jednogłośnie za.
Bardzo proszę, Panie Mecenasiu, o kolejną propozycję.

**Główny Specjalista do spraw Legislacji
w Biurze Legislacyjnym w Kancelarii Senatu
Roman Kapeliński:**

Propozycja dziewiąta jest zbieżna z tą ostatnią uwagą Biura Legislacyjnego. Dotyczy ona właśnie tego pktu 18, z tym że różnica polega na tym, że w tej propozycji odsyła się nie do art. 30 pkt 2, tylko ogólnie do art. 30. Bo jeżeli nie wniesiemy zmian do pktu 18, to zostanie treść taka jak obecnie, czyli mówiąca o przyznaniu lub przekazywaniu środków bez zachowania procedur, o których mowa w art. 30 pkt 2. Tak że treść merytoryczna jest taka sama, tu nie ma różnic.

Zastępca Przewodniczącego Genowefa Ferenc:

Ale, Panie Mecenasiu, bardzo proszę... Albo panią minister proszę o wyjaśnienie, bo mamy tutaj bardzo zbieżne, ale jednak różniące się poprawki.

**Podsekretarz Stanu w Ministerstwie Finansów
Elżbieta Suchocka-Roguska:**

My przyjmujemy tę wersję, którą zgłosiło Biuro Legislacyjne.

Zastępca Przewodniczącego Genowefa Ferenc:

Wobec tego nad tą poprawką nie głosujemy. Będziemy głosowali nad wersją zaproponowaną przez Biuro Legislacyjne, to jest poprawka piąta z opinii prawnej.
Bardzo proszę o przedstawienie kolejnej poprawki.

**Główny Specjalista do spraw Legislacji
w Biurze Legislacyjnym w Kancelarii Senatu
Roman Kapeliński:**

Poprawka dziesiąta polega na dodaniu przepisu przejściowego, który mówi o tym, że do dotacji podlegających zwrotowi będzie się stosować przepisy już zmienione, z tym że sprawy dotyczące zwrotu dotacji rozpatrywane przez naczelnika urzędu skarbowego czy inspektora kontroli skarbowej oraz przez organy odwoławcze będą prowadzone w dalszym ciągu przez te organy aż do zakończenia postępowania.

Zastępca Przewodniczącego Genowefa Ferenc:

Czy ma pan jakieś wątpliwości dotyczące tej propozycji? Nie.
Pani Minister? Panowie Senatorowie?

Wobec tego głosujemy.

Kto jest za przyjęciem tej poprawki? (6)

Dziękuję bardzo. Jednogłośnie za.

I kolejna poprawka, ostatnia już z tego wykazu.
Bardzo proszę, Panie Mecenasie.

**Główny Specjalista do spraw Legislacji
w Biurze Legislacyjnym w Kancelarii Senatu
Roman Kapeliński:**

Ostatnia poprawka także polega na dodaniu przepisu przejściowego, który mówiłby o tym, że dotychczasowe przepisy wykonawcze zachowują swoją moc do czasu wydania nowych. Ja bym proponował troszkę inną treść tego przepisu czy bardziej dostosowaną do zasad techniki prawodawczej i raczej bym się skłaniał do tego, aby konkretnie wskazać ten artykuł, na podstawie którego te przepisy wykonawcze są wydane. Treść byłaby taka: dotychczasowe przepisy wykonawcze wydane na podstawie art. 13 ust. 3 i 4 ustawy o finansach publicznych zachowują moc do dnia wejścia w życie nowych przepisów wykonawczych wydanych na podstawie tych upoważnień w brzmieniu nadanym niniejszą ustawą.

Zastępca Przewodniczącego Genowefa Ferenc:

Dziękuję bardzo.

Widzę, że jest poparcie resortu finansów dla tej propozycji.

Kto jest za przyjęciem tej poprawki? (6)

Dziękuję bardzo. Jednogłośnie za.

Wobec tego przystąpimy do głosowania nad poprawkami zgłoszonymi wcześniej przez biuro...

Pan senator Wnuk?

(*Senator Tadeusz Wnuk*: Tak.)

Bardzo proszę.

Senator Tadeusz Wnuk:

Pomimo że przegłosowaliśmy poprawkę drugą, chciałbym do niej na chwileczkę powrócić, a to w związku z wypowiedzią pani minister dotyczącą poprawki zawieszanej. Sejmowa Komisja Finansów Publicznych rekomendowała Sejmowi – mówię o pożyczkach, o oprocentowaniu pożyczek – niewprowadzanie oprocentowania pożyczek udzielanych samorządom województw na zadania z zakresu zwalczania bezrobocia realizowane przez wojewódzkie urzędy pracy. Czy pani minister jest przeciwna temu dla samej zasady? Bo przed chwilą wspomniała pani też o niskim oprocentowaniu. Chciałbym więc...

Zastępca Przewodniczącego Genowefa Ferenc:

Bardzo proszę panią minister o udzielenie wyjaśnień.

**Podsekretarz Stanu w Ministerstwie Finansów
Elżbieta Suchocka-Roguska:**

Panie Senatorze, ja absolutnie nie jestem temu przeciwna. Dlatego powiedziałam, że w przypadku tych pożyczek to oprocentowanie byłoby minimalne i mogłoby

wynosić na przykład 0,01%. Ale po doświadczeniach z Sejmu boję się jakiegokolwiek sytuacji, która powoduje, że jest grupa pożyczek, które również są nieoprocentowane, oprócz pożyczek dla tych dwóch typów jednostek, o których mówiłam wcześniej. Poza tym pojawia się dyskusja, czy gdy oprocentowanie będzie określone w umowie, to w umowie nie może się pojawić zapis, że oprocentowanie wynosi 0,0%.

(Senator Tadeusz Wnuk: Bo Sejm poszedł znacznie dalej i w ogóle zwolnił samorządy, prawda?)

Tak. Intencją rządu zaś... My zwracaliśmy się z prośbą o to, żeby Komisja Finansów Publicznych rozpatrzyła możliwość wyłączenia właśnie tylko tych pożyczek dla wojewódzkich urzędów pracy, które będą realizowały te zadania związane ze zwalczaniem bezrobocia, finansowane następnie przez Fundusz Spójności.

Senator Tadeusz Wnuk:

Ja bym może poddał państwu pod rozważenie, czy nie powinniśmy zmodyfikować mimo wszystko tej poprawki drugiej przyjętej przez nas i jednak zapewnić nieoprocentowania tym samorządom wojewódzkim.

(Podsekretarz Stanu w Ministerstwie Finansów Elżbieta Suchocka-Roguska: Ale tylko na ten jeden określony cel.)

Zastępca Przewodniczącego Genowefa Ferenc:

Rozumiem, że nie ma pan w tej chwili przygotowanej poprawki, którą...

(Wypowiedź poza mikrofonem)

Mikrofon, Panie Senatorze.

Senator Tadeusz Wnuk:

Ona jest sformułowana jako wniosek przyjęty przez Komisję Finansów Publicznych: pożyczki, o których mowa w ust. 4, udzielone państwowym jednostkom budżetowym, samorządom województw na zadania z zakresu bezrobocia są nieoprocentowane... itd. Jest to po prostu zapis sejmowy.

Zastępca Przewodniczącego Genowefa Ferenc:

To może ewentualnie zostawimy to do rozstrzygnięcia na posiedzeniu Senatu.

Co do poprawek zaproponowanych przez pana mecenas, to my je szczegółowo omawialiśmy, i jeśli panowie się zgodzicie, to przegłosujemy je wszystkie razem, czyli zaproponowane poprawki: pierwszą, drugą, trzecią, czwartą i piątą.

Kto jest za przyjęciem tych poprawek? (5)

Dziękuję. Jednogłośnie za.

Te poprawki zostały przyjęte.

Czy są jeszcze jakieś inne poprawki?

Skoro nie ma, to proponuję przegłosowanie ustawy o zmianie ustawy o finansach publicznych oraz ustawy o uruchamianiu środków pochodzących z Sekcji Gwarancji Europejskiego Funduszu Orientacji i Gwarancji Rolnej, zawartej w druku nr 630, wraz z przyjętymi poprawkami.

Kto jest za przyjęciem ustawy? (6)

Dziękuję bardzo. Jednogłośnie za.

Dziękuję bardzo, Pani Minister.

(Podsekretarz Stanu w Ministerstwie Finansów Elżbieta Suchocka-Roguska:

Dziękuję bardzo.)

(Senator Bogusław Mąsior: Ale przepraszam, ja jeszcze mam pytanie.)

No, w tej chwili jest już za późno. Pytałam się...

(Senator Bogusław Mąsior: Chryste Panie, wyszedłem, bo miałem telefon, przepraszam...)

No ale wszystko przegłosowaliśmy. Zostaje posiedzenie Senatu...

(Senator Bogusław Mąsior: To proszę o reasumpcję głosowania, bo to jest bardzo ważna poprawka. No, siedzę cały czas, nie wychodzę nigdzie...)

No, wyszedł pan, Panie Senatorze.

(Senator Bogusław Mąsior: Bo mnie wywołano w sprawach innej komisji.)

Panie Mecenasiu, czy jest to wystarczająca podstawa do reasumpcji głosowania?

Nie można zgłosić tej poprawki podczas obrad Senatu?

Senator Bogusław Mąsior:

Chciałbym, żeby przyjęła ją nasza komisja. Ta poprawka jest ważna, decyduje o wielu podmiotach gospodarczych w Polsce. Uważam, że ona jest ważna. Bardzo proszę panią przewodniczącą i kolegów senatorów o reasumpcję tego głosowania.

Zastępca Przewodniczącego Genowefa Ferenc:

Bardzo proszę pana mecenasa o przedstawienie stanowiska w sprawie reasumpcji.

Główny Specjalista do spraw Legislacji w Biurze Legislacyjnym w Kancelarii Senatu Roman Kapeliński:

Zgodnie z Regulaminem Senatu reasumpcja jest dopuszczalna tylko w przypadku stwierdzenia błędu w uprzednio przyjętej uchwale.

(Zastępca Przewodniczącego Genowefa Ferenc: No właśnie.)

A tu już była nawet uchwała w sprawie całości ustawy.

Zastępca Przewodniczącego Genowefa Ferenc:

W związku z tym...

(Senator Andrzej Wielowieyski: No ale, Pani Przewodnicząca...)

Bardzo proszę.

Senator Andrzej Wielowieyski:

Ja rozumiem, że my to przegłosowaliśmy i oczywiście musimy szanować reguły. Ale mamy tutaj szczególną okazję: jest pani minister. Skoro więc pan senator Mąsior ma problem, i to do tego ważny, to niezależnie od tego, w jaki sposób będzie to

przedstawione na posiedzeniu, może byśmy mu pozwolili przedstawić zagadnienie i uzyskać opinię pani minister.

Zastępca Przewodniczącego Genowefa Ferenc:

Możemy tak zrobić, że w tej chwili pan senator przedstawi sprawę, ale nie będziemy już nad tym głosowali na dzisiejszym posiedzeniu ze względu na to, że nie ma podstaw do tego. Wobec tego zrobimy tak, że zapoznamy się z poprawką, pani minister ewentualnie ustosunkuje się do niej i na tym dzisiaj byśmy zakończyli, bo całą ustawę już przegłosowaliśmy.

Bardzo mi przykro, Panie Senatorze. Bardzo proszę.

Senator Bogusław Mąsior:

No, dziękuję, Pani Przewodnicząca.

Od dzisiaj będę pilnował legalizmu od początku do końca. Bo ja po prostu wiem, że na wielu posiedzeniach komisji, również w komisji gospodarki, w przypadku spraw ważnych dawaliśmy taką możliwość...

(Zastępca Przewodniczącego Genowefa Ferenc: Ale nie po przegłosowaniu całości.)

Dawaliśmy taką możliwość, Pani Przewodnicząca. Ale ja bardzo proszę... Proponuję, aby...

(Zastępca Przewodniczącego Genowefa Ferenc: Moglibyśmy wszyscy otrzymać tę poprawkę?)

Przepraszam, ale tu chodzi o jedno słowo.

(Zastępca Przewodniczącego Genowefa Ferenc: To bardzo proszę...)

No chyba, że ją skseruję i rozdám.

(Rozmowy na sali)

Proponuję, aby w art. 93 pkt 7, który mówi o wykorzystywaniu dotacji, zapis: „z wyłączeniem dotacji celowych – teraz jest tu tylko słowo «celowych» – przyznawanych jednostkom”... zastąpić słowami „z wyłączeniem dotacji przedmiotowych i celowych przyznawanych jednostkom samorządu terytorialnego na realizację zadań”.

(Senator Andrzej Wielowieyski: Z wyłączeniem dotacji...)

W pkt 7 w art. 93 po przecinku jest tekst...

(Zastępca Przewodniczącego Genowefa Ferenc: Na stronie 6.)

Tak, na stronie 6. Obecny zapis brzmi: „z wyłączeniem dotacji celowych”... a ja proponuję, aby brzmiał on: „z wyłączeniem dotacji przedmiotowych i celowych przyznawanych jednostkom samorządu terytorialnego”.

Czym tę poprawkę uzasadniam? Otóż były stosowane dotacje przedmiotowe, które w określonych okresach były niewłaściwie wykorzystane, i jest taka sytuacja, że od momentu, kiedy stwierdzono wystąpienie takiego faktu i sprawa została zgłoszona, przedsiębiorstwo państwowe jest karane na tej zasadzie, że kowal zawinił, a cygana będą wieszać. I takie konkretne przypadki w Polsce dzisiaj są. Ja wiem o co najmniej jednym i pani minister też.

Zastępca Przewodniczącego Genowefa Ferenc:

Dziękuję bardzo.

Bardzo proszę panią minister o stanowisko w tej sprawie.

**Podsekretarz Stanu w Ministerstwie Finansów
Elżbieta Suchocka-Roguska:**

Pani Przewodnicząca! Wysoka Komisjo!

Sytuacja wygląda w ten sposób. W art. 72 ust. 1 ustawy o finansach publicznych jest powiedziane, że z budżetu państwa mogą być udzielane dotacje przedmiotowe, kalkulowane według stawek jednostkowych, dla przedsiębiorców wytwarzających określone rodzaje wyrobów lub świadczących określone rodzaje usług z uwzględnieniem ich równoprawności. Następnie w art. 93 jest powiedziane, że gdy ktoś wykorzystał dotacje niezgodnie z przeznaczeniem albo pobrał ją w nadmiernej wysokości, przez trzy lata nie ma prawa do otrzymania dotacji. I następuje pewna kolizja przepisów. Dlatego, że z jednej strony na podstawie art. 72, jeżeli ktoś wykonał daną usługę, na którą jest przewidziana dotacja przedmiotowa, to na mocy tego artykułu ma uprawnienie do tego, żeby ją uzyskać, a z drugiej strony mówi się, że gdy wykorzystał jakąkolwiek dotację niezgodnie z przeznaczeniem, to nie powinien skorzystać z tego przepisu.

Faktem jest, że bardzo często się zdarza, iż na przykład stwierdza się, że naruszenie nastąpiło trzy lata temu. Bo są takie przypadki, że się stwierdza, że ktoś źle wykorzystał dotację trzy lata temu, i on w tej chwili jak gdyby jest za to karany, bo przez trzy lata nie może otrzymać dotacji przedmiotowej, a swoją działalność ustawił już w pewien sposób, dlatego że wiedział, że te dotacje są udzielone, i w związku z tym rozwijał tę działalność.

Ja bym się przychyliła do wniosku pana senatora, bo wtedy będziemy mieć jasną sytuację, aczkolwiek zaproponowałabym małą zmianę redakcyjną: nie „i”, ale „oraz”. Czyli zapis byłby taki: „z wyłączeniem dotacji przedmiotowych oraz dotacji celowych przyznawanych jednostkom samorządu terytorialnego”, bo akurat dotacji przedmiotowych samorządy nie dostają. Tak więc, jeżeli państwo przyjąłoby te wyjaśnienia... Wydaje mi się, że to byłoby pożyteczne, bo rozwiałoby pewne wątpliwości interpretacyjne. Ja nie wiem, czy panowie z Biura Legislacyjnego podzielą moje zdanie, że jest problem jak gdyby zbiegu dwóch przepisów.

Zastępca Przewodniczącego Genowefa Ferenc:

Dziękuję bardzo.

Czyli mamy czytelne stanowisko, że jest to potrzebne. Ale będzie to zgłoszone na sali Senatu.

(*Senator Bogusław Mąsior: Proszę komisję o poparcie.*)

Dziękuję bardzo, Pani Minister.

I przechodzimy do rozpatrzenia kolejnego punktu.

Witam przedstawiciela rządu.

Rząd w sprawie ustawy o zmianie ustawy o ochronie konkurencji i konsumentów oraz o zmianie niektórych innych ustaw reprezentuje prezes Urzędu Ochrony Konkurencji i Konsumentów, pan Cezary Banasiński.

Bardzo proszę, Panie Prezesie, o przedstawienie nam założeń tej ustawy – druk senacki nr 643. Bardzo proszę, Panie Prezesie.

**Prezes Urzędu Ochrony Konkurencji i Konsumentów
Cezary Banasiński:**

Dziękuję bardzo, Pani Przewodnicząca.

Wysoka Komisjo!

Ustawa jest złożona z jak gdyby trzech części. Część pierwsza dotyczy działań zmierzających do dostosowania ustawy do rozporządzenia 1/2003 i tak naprawdę...

(Rozmowy na sali)

Zastępca Przewodniczącego Genowefa Ferenc:

Bardzo proszę o zaniechanie rozmów, bo nie będziemy w ogóle słyszeli pana prezesa.

(Rozmowy na sali)

Może chwileczkę poczekamy, aż osoby, które nie są zainteresowane tą ustawą, opuszczą salę.

Ja może w tym czasie powiem, że jeśli nie będzie sprzeciwu, to będę sprawozdawcą tych dwóch ustaw konsumenckich.

Bardzo proszę, Panie Prezesie.

**Prezes Urzędu Ochrony Konkurencji i Konsumentów
Cezary Banasiński:**

Ustawa złożona jest z jak gdyby trzech części. Pierwsza część dotyczy działań zmierzających do dostosowania przepisów przede wszystkim do rozporządzenia 1/2003 i częściowo do rozporządzenia 139/2004. O co tu chodzi? Niby te rozporządzenia stosuje się bezpośrednio, ale chodzi tu przede wszystkim o dwie fundamentalne kwestie: po pierwsze, wskazanie urzędu antymonopolowego jako organu odpowiedzialnego za współpracę z komisją i innymi urzędami antymonopolowymi w ramach sieci i, po drugie, pewne procedury kontrolne. Otóż w ramach sieci – to wynika wprost z rozporządzenia – pracownicy Komisji Europejskiej mogą wykonywać wspólnie z pracownikami właściwych urzędów antymonopolowych kontrole związane ze stosowaniem prawa konkurencji. I tego rodzaju przepisy zostały tutaj włączone. Mają one charakter czysto proceduralny. To włączenie jest o tyle istotne, że te kontrole odbywają się na podstawie prawa polskiego i zgodnie z prawem polskim.

Druga kwestia to jest program leniency. To jest rozwiązanie, które polega na tym, że w sytuacji, kiedy mamy znowę i o znowie nic nie wie prezes urzędu, przedsiębiorca, który pierwszy doniesie urzędowi o istnieniu takiej znowy, a sam nie był inicjatorem znowy i zaprzestał w niej uczestnictwa, może liczyć na całkowite darowanie kary. Pozostali, którzy sukcesywnie będą dostarczać informacje, mogą liczyć na odpowiednią redukcję kar w zależności od wagi informacji.

I trzecia kwestia to jest kwestia jak gdyby podsumowania dwuletniego okresu obowiązywania ustawy. Trzeba było wycofać się z pewnych rozwiązań, które nie miały tak naprawdę sensu. Na przykład jeśli chodzi o ten dwudziestoprocentowy udział w rynku, to przedsiębiorcy musieli sami liczyć udział w rynku, aby zgłaszać koncentrację. Dzisiaj to jest określane według kryterium obrotu i to jest proste, eliminuje tę niepewność prawną przedsiębiorców. Wyeliminowano też ten siedmiodniowy termin na zgłoszenie zamiaru koncentracji, co było nieporozumieniem, bo gdy przedsiębiorcy zawarli umowę przedwstępną, a z umowy przedwstępnej wynikało, że oni w przeciągu roku zawrą właściwą umowę, już po zawarciu umowy przedwstępnej w ciągu siedmiu dni musieli to zgłaszać. To nie miało najmniejszego sensu, bo trzeba tak czy inaczej

zgłosić zamiar koncentracji. Tego rodzaju przepisy właściwie nie miały najmniejszego sensu i zostały wyczyszczone.

Jednocześnie praktyka pokazała, że trzeba rozszerzyć katalog niektórych zakazanych praktyk monopolistycznych, dotyczy to zwłaszcza zmwów, na tego rodzaju zmowy jak między oferentem przetargu a organizującym przetarg. W praktyce dochodzi do takich porozumień. Stara ustawa mówiła tylko o oferentach, ale nie odnosiła się do tej zmowy, powiedziałbym, w pewnym sensie pionowej. Tak że wprowadzono tutaj nowy rodzaj kary. Jednocześnie stwierdzono, że niektóre zmowy polegające na ustalaniu cen, ograniczaniu i kontrolowaniu produkcji, podziale rynku czy zmowy przetargowe mają tak silny wpływ na rynek, że trzeba je wyłączyć z reguły de minimis. A więc dotyczyć to powinno wszystkich podmiotów, nie tylko takich, które mają określony wpływ na rynek.

Bardzo istotną zmianą jest – to jest częściowo zmiana o charakterze dostosowawczym, bo komisja też na to przechodzi – odejście od testu dominacji na rzecz testu istotnego ograniczenia konkurencji. Dzisiaj mamy test dominacji z progiem 40%, co polega na tym, że gdy koncentracja zbliża się do tego poziomu 40% – tak jest mniej więcej we wszystkich państwach europejskich – to urząd antymonopolowy, mówiąc kolokwialnie, sztywnieje. To jest oczywiście domniemanie obalalne, może być mniej, może być więcej. Wprowadzenie testu istotnego ograniczenia konkurencji ma zaś ten skutek, że możemy się przyglądać tym koncentracjom, które są daleko poniżej 40%, i jednocześnie patrzeć na ograniczenia konkurencji w warunkach, kiedy te 40% jest przekraczane. Chcę powiedzieć, że to jest jak gdyby przyznanie przez państwa europejskie, chociaż nie wszystkie na to przechodzą, wyższości systemowi amerykańskiemu, w którym ten test od dawna funkcjonuje.

W ustawie powołuje się też Radę Ochrony Konkurencji i Konsumentów. Ta rada istniała już wcześniej, ale teraz, by podnieść jej rangę, ona uzyskuje umocowanie ustawowe. To ma być rada, która będzie takim forum skupiającym związki przedsiębiorców i konsumentów, a jej podstawową funkcją powinno być, tak to przynajmniej do tej pory jest, wypracowywanie dobrych praktyk. Zresztą ta rada, jeszcze przed tym umocowaniem ustawowym, już ma pewne sukcesy, jeśli chodzi o te kodeksy. Między innymi właśnie pod wpływem prac rady parę takich kodeksów się pojawiło. Rada powinna też poprzez dyskusję na temat tych kodeksów wymuszać tak naprawdę ich stosowanie. No, tu jest ten słynny przykład Kodeksu dobrych praktyk deweloperów. O tym, co się dzieje na rynku deweloperskim, to każdy z nas wie, ale kodeks dobrych praktyk deweloperzy mają.

I to są te najważniejsze zmiany.

Zastępca Przewodniczącego Genowefa Ferenc:

Dziękuję bardzo panu prezesowi.

Bardzo proszę pana mecenasa z Biura Legislacyjnego o przedstawienie uwag.

Główny Specjalista do spraw Legislacji w Biurze Legislacyjnym w Kancelarii Senatu Adam Niemczewski:

Pani Przewodnicząca! Szanowni Państwo!
Ja mam do tej ustawy dwie uwagi.

Pierwsza moja uwaga odnosi się do przypisów umożliwiających udział w kontroli pracownikowi organu ochrony konkurencji państwa członkowskiego Unii Europejskiej oraz osobie posiadającej wiadomości specjalne. W związku z tym, że ustawa, którą nowelizujemy, nie przewiduje, iż pewne uprawnienia przysługują w toku czynności kontroli, ale te uprawnienia daje kontrolującemu, czyli pracownikowi urzędu bądź inspekcji handlowej, a nie osobom uczestniczącym w kontroli, wydaje się, że aby ta kontrola była skuteczna, osoby upoważnione do udziału w kontroli powinny również mieć pewne uprawnienia kontrolującego. Ja w swojej poprawce proponuję, aby te uprawnienia ograniczone były do wstępu na grunt, do budynków, lokali i innych pomieszczeń – to jest po prostu powtórzone uprawnienie kontrolującego – dostępu do dokumentów, nośników informacji, sporządzania notatek oraz udziału wraz z kontrolującym, czyli z tym pracownikiem naszego urzędu bądź inspekcji handlowej, w przeszukaniu, o którym mowa w art. 58. Na posiedzeniu innej komisji, Komisji Spraw Zagranicznych i Integracji Europejskiej, przyjęliśmy taką poprawkę, że również odnosić się to będzie do przeszukania, o którym mowa w art. 91. Taka poprawka została przyjęta przez tamtą komisję.

Druga moja uwaga odnosi się do przepisów dotyczących kar uzależnionych od wysokości przychodu osiągniętego w roku rozliczeniowym poprzedzającym rok nałożenia kary. To jest w art. 101 ust. 1 i art. 103a ust. 3. W tych przepisach brakuje przepisu wskazującego sposób wyznaczania kary wobec nowych przedsiębiorców, czyli również przedsiębiorców, którzy się przekształcili i nie osiągnęli w roku poprzednim... nie można powiedzieć, że oni osiągnęli w roku poprzednim przychody, od których by można było uzależnić wysokość tej kary. I naprzeciw tej uwadze wychodzi propozycja zawarta w tych propozycjach poprawek, które państwu zostały rozdane. To są poprawki piąta i szósta. One są rozbudowane, ale właśnie one wskazują, że w przypadku, gdy przedsiębiorca powstał w wyniku połączenia lub przekształcenia innych przedsiębiorców, obliczając wysokość przychodu, uwzględnia się przychód osiągnięty w roku rozliczeniowym poprzedzającym rok nałożenia kary przez tych przedsiębiorców, czyli tych przedsiębiorców, którzy stworzyli to nowe przedsiębiorstwo.

Poprawka polegająca na dodaniu art. 103b jest bardziej rozbudowana ze względu na to, że wobec zupełnie nowych przedsiębiorców, tak jak w przypadku art. 101, gdy przedsiębiorca nie osiąga przychodów w danym roku, można wyznaczyć karę w wysokości odpowiedniej krotności przeciętnego wynagrodzenia. Ta poprawka konsekwentnie odnosi ten model również do kar, o których mowa w art. 103a. Dziękuję bardzo.

Zastępca Przewodniczącego Genowefa Ferenc:

Dziękuję bardzo.

Panie Prezesie, bardzo proszę o ustosunkowanie się do przedstawionych propozycji poprawek.

**Prezes Urzędu Ochrony Konkurencji i Konsumentów
Cezary Banasiński:**

Dziękuję bardzo.

Ja je wszystkie akceptuję i przyjmuję.

Zastępca Przewodniczącego Genowefa Ferenc:

Dziękuję bardzo.

(Główny Specjalista do spraw Legislacji w Biurze Legislacyjnym w Kancelarii Senatu Adam Niemczewski: Jeszcze...)

Bardzo proszę, Panie Mecenasie.

**Główny Specjalista do spraw Legislacji
w Biurze Legislacyjnym w Kancelarii Senatu
Adam Niemczewski:**

Pan przewodniczący Komisji Spraw Zagranicznych i Integracji Europejskiej prosił mnie również o przedstawienie komisji poprawek, które zgłosił rząd na posiedzeniu tamtej komisji, dotyczących rozszerzenia kompetencji, to znaczy tak naprawdę ich doprecyzowania, i wskazania, że kompetencje prezesa urzędu również odnoszą się do rozporządzenia nr 139/2004 z 20 stycznia 2004 r. w sprawie koncentracji przedsiębiorców. Chodzi o to, że również to rozporządzenie zobowiązuje do określenia właściwych władz państwa członkowskiego, które będą odpowiedzialne za wdrożenie tego... to znaczy nie wdrożenie, ponieważ rozporządzenie nie wymaga implementacji, tylko zastosowanie tego rozporządzenia. I to zagadnienie regulują poprawki pierwsza, druga i czwarta.

Zastępca Przewodniczącego Genowefa Ferenc:

Dziękuję.

Rozumiem, że stanowisko rządu też w stosunku do tych poprawek jest pozytywne.

(Wypowiedź poza mikrofonem)

Tak, tak.

Czy panowie senatorowie macie jakieś inne propozycje poprawek do ustawy?

Skoro nie, to przystąpimy do głosowania nad przedstawionymi poprawkami.

Rozumiem, że nie potrzebuję ich odczytywać, bo każdy ma te propozycje.

Poprawki: pierwsza, druga i czwarta, nad którymi należy głosować łącznie, dotyczą zmian w art. 1 pkt 1, 16 i 29.

Kto jest za przyjęciem tych poprawek? (5)

Dziękuję. Jednogłośnie za.

Kolejna poprawka, którą mamy przegłosować, to poprawka trzecia, zawarta w zestawieniu poprawek, dotycząca art. 1 pkt 24.

Bardzo proszę, Panie Mecenasie, o krótkie wyjaśnienie.

**Główny Specjalista do spraw Legislacji
w Biurze Legislacyjnym w Kancelarii Senatu
Adam Niemczewski:**

To jest ta poprawka dotycząca uprawnienia do wstępu do lokali wraz z kontrolującym osób upoważnionych do udziału w kontroli.

Zastępca Przewodniczącego Genowefa Ferenc:

Dziękuję bardzo.

Kto jest za przyjęciem tej poprawki? (5)

Dziękuję. Jednogłośnie za.

I pozostały nam jeszcze dwie poprawki do przegłosowania: poprawki piąta i szósta. Poprawka piąta dotyczy art. 1 pkt 47, a poprawka szósta wprowadza zmiany do art. 1 pkt 50.

Kto jest za przyjęciem tychże poprawek? (5)

Dziękuję. Jednogłośnie za

Kto jest za przyjęciem omawianej ustawy, wraz z przyjętymi przed chwilą poprawkami? (5)

Dziękuję bardzo. Jednogłośnie za.

Przystępujemy do omówienia kolejnej ustawy, a mianowicie ustawy o ochronie niektórych praw konsumentów oraz o odpowiedzialności za szkodę wyrządzoną przez produkt niebezpieczny.

Bardzo proszę, Panie Prezesie, o przedstawienie ustawy.

(Prezes Urzędu Ochrony Konkurencji i Konsumentów Cezary Banasiński: Drugiej?)

Tak, drugiej.

Przepraszam, może wcześniej, skoro jest przedstawiciel UKIE...

Czy pani wnosi do... Nie ma przedstawiciela UKIE? Nie ma.

Bardzo proszę, Panie Prezesie.

**Prezes Urzędu Ochrony Konkurencji i Konsumentów
Cezary Banasiński:**

Dziękuję bardzo.

To jest bardzo drobna zmiana, ale bardzo ważna. Chodzi tu o zapewnienie pewnego bezpieczeństwa konsumentom w sytuacji sprzedaży usług finansowych na odległość, na przykład za pomocą internetu czy telefonu. To są różnego rodzaju czynności bankowe, umowy kredytu, czynności ubezpieczeniowe, umowy z funduszami inwestycyjnymi i żeby... Do tej pory nie było żadnej regulacji w tym zakresie, a to czasami może być dość ryzykowne, dlatego że to się odbywa bez udziału obu stron, a więc nie bardzo można pogadać i doprecyzować warunki. W związku z tym, aby chronić konsumentów, wprowadza się dwie generalne zmiany.

Przede wszystkim określa się zakres informacji, które muszą być bezwzględnie podane, a mianowicie chodzi tu o dane przedsiębiorcy, cechy, cenę świadczenia, prawo do odstąpienia od umowy, prawo stosowane w kontaktach z konsumentem itd., plus pisemne potwierdzenie otrzymania informacji jeszcze przed zawarciem umowy.

Druga kwestia – to bardzo ważna zmiana – to jest termin na odstąpienie od umowy, czyli te czternaście dni, a w przypadku umów ubezpieczeń osobowych – trzydzieści dni.

I to są te dwie generalne zmiany.

Tu była ewidentna luka w polskim prawie i dyrektywa Parlamentu Europejskiego jak gdyby narzuca nam to uregulowanie, zresztą z korzyścią dla konsumentów.

Zastępca Przewodniczącego Genowefa Ferenc:

Dziękuję bardzo, Panie Prezesie.

Bardzo proszę o stanowisko Biura Legislacyjnego.

**Legislator w Biurze Legislacyjnym w Kancelarii Senatu
Aleksandra Sulkowska:**

Szanowna Komisjo!

Biuro Legislacyjne proponuję wprowadzenie do ustawy jednej poprawki, która dotyczy art. 1 pkt 3 odnoszącego się do art. 16c ust. 2 ustawy. Ta poprawka doprecyzowuje odesłanie. Art. 16c ust. 2 dotyczy prawa konsumenta do odstąpienia od umowy bez podania przyczyn. Ust. 2 dotyczy umów, o których mowa w art. 16a ust. 1 pkt 3 ustawy, a nie art. 16a pkt 3. Zatem proponuje się zastąpić wyrazy „art. 16a pkt 3” wyrazami „art. 16a ust. 1 pkt 3”. Dziękuję serdecznie.

Zastępca Przewodniczącego Genowefa Ferenc:

Dziękuję bardzo.

Wydaje mi się, że jest to oczywista sprawa, ale bardzo proszę o opinię.

**Prezes Urzędu Ochrony Konkurencji i Konsumentów
Cezary Banasiński:**

Przyjmujemy.

Zastępca Przewodniczącego Genowefa Ferenc:

Dziękuję.

Bardzo proszę sekretarza komisji o spowodowanie, aby senatorowie wrócili na salę, żebyśmy mogli to przegłosować.

Czy obecni senatorowie mają jakieś inne poprawki lub uwagi do ustawy? Rozumiem, że nie.

Dziękuję panu prezesowi za to, że zechciał wcześniej przyjść na posiedzenie komisji, bo w godzinach późniejszych pewnie byśmy mieli problem z kworum. Dziękuję.

(Prezes Urzędu Ochrony Konkurencji i Konsumentów Cezary Banasiński: Dziękuję.)

(Rozmowy na sali)

Panowie Senatorowie, poddaję pod głosowanie przedstawioną przez Biuro Legislacyjne poprawkę, która doprecyzowuje odesłanie.

Kto jest za przyjęciem poprawki przedstawionej przez biuro? (5)

Dziękuję bardzo. Jednogłośnie za.

Kto jest za przyjęciem ustawy, wraz z przedstawioną poprawką? (5)

Dziękuję bardzo. Jednogłośnie za.

Dziękuję panu prezesowi.

Posiedzenie uważam za zakończone.

(Koniec posiedzenia o godzinie 13 minut 48)

Kancelaria Senatu

Opracowanie: Robert Rynkowski

Publikacja: Biuro Prac Senackich, Dział Stenogramów

Druk: Biuro Administracyjne, Dział Wydawniczy

Nakład: 5 egz.

ISSN 1643-2851